

Reactienota

behorend bij het beleidsplan Veerkracht in het Sociaal Domein

CIG	Opmerkingen en vragen	Reacties en antwoorden
	De volledige reactie van het CIG vindt u in de bijlage. Hieronder de passages waar de gemeente reactie op geeft in het kader van het beleidsplan.	
	<p>1. Blz. 6: 1e en 2e alinea reppen over 'zelfredzaamheid' en 'participatie', als 'evangelie' verkocht maar te lezen als minder geld uitgeven. Onze vraag is: gaan de deskundigen dit mogelijk teveel als leidmotief hanteren aan de 'keukentafels' en daarmee de hulpvrager met een kluitje in het riet sturen? Het gezonde en betrokken verstand en hart moet wél tastbaar blijven.</p>	<p>We stellen samen met het gezin een ondersteuningsplan op maat. Waar het kan via inzet van zelfredzaamheid en participatie, waar het nodig is wordt professionele ondersteuning erbij gehaald.</p>
	<p>2. Blz. 9 en verder door de hele notitie.....het is in veel vergaderingen met u aangestipt..... de component toegankelijkheid als onderdeel van wonen (thuis of elders is ONDERBELICHT. Er is o.i. nergens te merken dat de deskundigen in de gebiedsteams óók die aspecten gaan wegen bij de keukentafels in de gesprekken bij de indicaties.(zie 2.2, 2.3 , 4.1 e.v.) Wij maken ons daar zorgen over en twijfelen aan de onafhankelijkheid van partijen die zgn. onafhankelijke cliëntondersteuning gaan doen. Maatwerk-ondersteuning gaat verder dan het aantrekken van een paar steunkousen. Voor velen is een leefsituatie in hun woning die echt TOEGANKELIJK is een must.</p>	<p>1. Er is een passage over toegankelijkheid toegevoegd. 2. De woonsituatie is een van de leefdomeinen die in een keukentafelgesprek aan de orde kunnen komen. De huidige Wmo-consulenten hebben ervaring gelet op de beoordeling van woonaanpassingen.</p>
	<p>3. Blz. 13. Over een tijdspad van Herindicatie en hoe en wie dat gaat doen missen we de heldere informatie in het plan. Het mag niet zo zijn dat de Raad dit document vast gaat stellen zonder te weten hoe dit in het uitvoeringstraject zijn beslag gaat krijgen. We hebben vernomen dat dit punt indringend aan de orde is gesteld door het WMO-platform. Misschien gaat dit niet fout lopen maar gerichte beschrijvingen nemen onze reserves weg. Zet in op tijdige en heldere communicatie.</p>	<p>2. De tekst over de wijze waarop we de onafhankelijke cliëntondersteuning gaan organiseren is aangepast.</p> <p>Met de betrokken inwoners zal tijdig gecommuniceerd worden over het herindicatietraject. Het gebiedsteam geeft hier uitvoering aan.</p>
	<p>4. Blz. 14. Men praat over informeren bij 3.2. via een EigenKrachtwijzer..... Dan moeten de mensen mogelijk dat via de pc zelf in de gaten houden. Dit lijkt ons niet juist. Dat moet o.i. via gerichte post naar de mensen met een hulpvraag. Niet iedereen kan met de computer omgaan en heeft toegang tot internet.</p>	<p>Er wordt rekening gehouden met mensen die geen computer tot hun beschikking hebben of die digibeet zijn. Voor deze mensen zullen andere communicatiekanalen dan internet benut worden.</p>
	<p>5. Punt 3.2 . De definities zijn o.i. niet helder bij de schrijver(s)Wat is het verschil tussen vrijwilligers en mantelzorgers? Mantelzorger ben je altijd (toujours) en vrijwillig. Respijtzorger, dan doe je zo nu en dan wat voor een ander. Mantelzorg in de sfeer van respijtzorg geeft gegarandeerd 'ongelukken' van als mensen vergeten worden omdat iemand niet is komen opdagen. Zet in op definitiezuiverheid!! Dat is heel erg nodig nu er nieuwe werkvormen, andere</p>	<p>In het beleidsplan zijn de definities toegevoegd. Er worden op dit moment plannen voor de ondersteuning voor mantelzorgers en vrijwilligers opgesteld in samenspraak met de desbetreffende adviesorganen. Deze suggesties zullen daarin verwerkt worden.</p>

	verzorgers van e.e.a. gaan opereren.	
6.	Blz 15, bovenaan; De wetgever heeft geregeld dat er sprake moet zijn van ONAFHANKELIJKE ONDERSTEUNING bij het keukentafelgesprek. Dit moet dus én georganiseerd en op verzoek van de hulpvrager mogelijk zijn. Het moet niet alleen mogelijk zijn dat een mantelzorger bij een gesprek aanwezig is maar ook een door de hulpvrager benaderde externe raadgever die bij onmondigheid van de cliënt als coach voor hem/haar kan functioneren. Een lid van een Gebiedsteam zien wij niet als een 'onafhankelijke'. Die opereert in dienst van de gemeente en dat is wat anders.	Zie de reactie onder 2.2
7.	Blz. 15:Punt 3.3 Als het gaat om verstrekken van algemene voorzieningen missen we dáár een concrete beschrijving van de rol die een adviesorgaan al de CIG kan vervullen. We hangen er in dit voorgestelde beleidsstuk een beetje BIJ. Moeten we dan als CIG het sociale domein verlaten en bij het domein wonen ons advieswerk uitvoeren? De INCLUSIE-gedachte (VN-resolutie) is dus niet meegenomen!! We kunnen dus niet bogen op het idee dat deze gemeente de inclusiegedachte al heeft vorm gegeven. Die moet juist worden ingebracht óók in dit plan. We maken de schrijvers er op attent dat vanuit het WMO-platform er ook al op gewezen is dat er acties moeten komen. Beschrijf dat dus beter.	Wij beschouwen het CIG als belangrijk adviesorgaan, zeker wat betreft de toegankelijkheid van (algemene) voorzieningen. Over de toegankelijkheid is een tekst aan het beleidsplan toegevoegd.
8.	Blz. 19. Daar wensen we een aanduiding dat de partner/familieleden duidelijk in eerste instantie het vertrouwen krijgen de cliënt als PGB-hulp te mogen ondersteunen. Niemand anders en beter kan toujours en met invoelen van de noden hulp bieden als PGB-er. Wat er dreigt in de beleidsvoornemens is dat externe PGB-ers méér vertrouwen gaan krijgen dan mensen uit de incircle. Dat willen mensen niet! Het is o.i. een laakbare gedachte meer gewicht te geven aan een één of ander 'diplomatje' dan aan ervaringsdeskundigheid.	De PGB-regeling biedt de mogelijkheid om iemand uit het eigen netwerk in te zetten of voor een professional te kiezen (zie 6.2). De keuze is aan de inwoner.
9.	Blz. 20. Het is verbazend.....alles moet in de WMO dichter bij de burger..... en als er een probleem moet worden opgelost, zie 3.13 dan schakelen we de op verre afstand opererende bestuursrechter in!! Ons inziens een gotspe . Wij hebben op dit punt ons laten informeren door een jurist. Bij het zoeken naar een oplossing bij een gerezen probleem is er ten eerste de moeilijke zoektocht hoe men een klacht indient bij een bestuursrechter. Stel je vind de bestuursrechter dan is de praktijk dat men over 2 jaar aan de beurt is voor behandeling.....met de entreekosten die dat gaat vragen. DIT KAN TOCH NIET DE BEDOELING ZIJN? De gemeente moet een eigen bezwarencie houden . Juist nú is dat passend en in de geest van decentralisatie van de zorgaanpak! Het kan dan een complexprobleem zijn maar	De huidige gemeentelijke klachten- en bezwaarprocedures zijn vanaf 2015 ook van kracht op de Wmo, de Jeugdwet, en de Participatiewet. Aanbieders moeten een effectieve en laagdrempelige regeling hebben. Om onduidelijkheid te vermijden hebben wij de paragrafen 3.13 en 3.14 omgedraaid.

	als een belanghebbende bezwaar wenst te maken tegen een besluit dan moet dat gedaan kunnen worden bij een door de gemeente ingestelde onafhankelijke bezwarencommissie. De CIG wenst hier een principiële punt van te maken en zal andere betrokkenen hiervan zondig verwittigen.	
	<p>10. Blz. 31, punt 5.4 We wensen helderheid en transparantie omtrent de salarissen etc. van aanbieders. In twee vergaderingen heeft onze voorzitter genuanceerd aangegeven wat de intenties van de gemeente zou moeten zijn in aansluiting op wat minister Plasterk in wetgeving vast wil leggen. Naar we weten zijn er in Nederland 4 gemeenten die werkelijk tot nu toe eisen stellen aan bonus- en opk拉斯regelingen en normen van een salaris. In tegenstelling tot wat aanbieders in vergaderingen 'kraaien' dat we ons hier niet in moeten mengen wensen wij gezegd te hebben het fout, fout fout te vinden dat er niet concreet wordt gekeken naar wat de salarisregelingen zijn bij een inschrijver. Dit conceptplan, wat als beleidsstuk gaat fungeren laat het bij het simpele woord 'de financiering'. Dit vinden wij te slap en onvoldoende. Zo kan een raadslid ook niet een opmerking maken over wat onze gemeente nu eigenlijk vóórstaat.</p> <p>Wij zien in de media dat er lippentaal wordt geslaakt.....maar wat zijn de concrete stappen die gaan leiden tot een salaris van de directeuren van instellingen in aansluiting op het voorgenomen Rijksbeleid? Er kan toch een route van mindering en verandering worden geschetst?</p>	De handhaving op de wet Normering Topinkomens (WNT) is belegd bij het ministerie van VWS. Zorgaanbieders zijn verplicht zich aan deze wet te houden. In de overeenkomst met aanbieders is wel opgenomen dat aanbieders zich dienen te houden aan de wetten, waaronder de WNT. Indien de aanbieders zich niet aan de wet houden, dan treden de gemeenten in overleg met de zorgaanbieders.
Van Hien Zorg Noord Nederland	Opmerkingen en vragen	Reacties en antwoorden
	<p><u>Hoofdstuk 1.</u> <i>Blz. 6 – 1. Inleiding</i> Vierde alinea.</p> <p>Positief dat de gemeenten uitgaan van een ondersteuningsvraag van het gezin. Er zijn (kleinschalige) aanbieders die al jaren systeemgericht werken, maar dit werd door het zorgkantoor niet (meer) gehonoreerd. Er werd alleen indicatie afgegeven voor degene met een beperking. De andere gezinsleden mochten niet op deze indicatie worden geholpen. Dat werkt erg frustrerend voor aanbieders omdat je vaak ziet dat er meer nodig is. Zorg die werd gegeven werd dan afgekeurd, terwijl het wel noodzakelijk is.</p>	De gemeenten gaan inderdaad uit van de totale gezinssituatie uiteraard wel gekoppeld aan de ondersteuningsvraag van degene met een beperking. Als de begeleiding voor ouders/verzorgenden een te zware belasting wordt zal moeten worden gekeken hoe en ander kan worden ontlast.
	<i>Blz. 7 – 1.1. Welke keuzes zijn gemaakt?</i>	We gaan toewerken naar resultaatgericht werken de

	10 principes. Principe 10 'Vertrouwen waar mogelijk'.	komende paar jaar. Wat er moet worden geleverd door de zorgaanbieder wordt door het gebiedsteam bepaald. Het hoe is aan de zorgaanbieder. Dit punt wordt op de ontwikkelagenda geplaatst om samen met de zorgaanbieders een uitvoeringspraktijk hiervoor te ontwikkelen.
	<p><i>Blz. 9 – 1.1. Schema besparingsmogelijkheden</i></p> <p>'Grotere inzet vrijwilligers'.</p> <p>Dit wordt in hoofdstuk 4.4. nader uitgewerkt, waarin o.a. te lezen valt dat de gemeenten aansluiten bij beweging van onderop en stimuleren plaatselijke informele netwerken en vrijwilligersinitiatieven.</p> <p>Hebben de gemeenten er al over nagedacht hoe zij dat willen doen?</p>	Een aparte werkgroep Eigen kracht is in samenspraak met de adviesorganen bezig met het ontwikkelen van een werkwijze en het versterken van de ondersteuningsstructuur voor vrijwilligers en vrijwillige inzet.
	<p><u>Hoofdstuk 2.</u></p> <p><i>Blz. 11 – 2.1. Hoe staat het met de inwoners in onze gemeenten.</i></p> <p>Derde punt staat WMO 2105.</p> <p>Ik neem aan dat dat 2015 dient te zijn?</p>	Ja. De tekst is aangepast
	<p><i>Blz. 12 – 2.2. Laatste alinea cliëntondersteuning</i></p> <p>In het kopje mist de trema op de e.</p>	Deze alinea is verwijderd vanwege overlap (zie 3.9)
	<p><i>Blz. 13 – 2.3. Garanties voor een specifieke zorgbehoefte</i></p> <p>Er wordt geschreven dat de colleges van burgemeester en wethouders kunnen besluiten eerder te starten met herindiceren, maar dat de inwoner bepaalt of hij/zij met het nieuwe voorstel wil instemmen.</p> <p>Stel, dat een inwoner niet instemt, wordt dan de huidige ondersteuning/begeleiding gehandhaafd? Er ligt dan namelijk een voorstel. Wat gaat er met dat voorstel gebeuren? Of is het dan zo dat de inwoner niet akkoord gaat en de begeleiding kwijt raakt?</p>	Als de inwoner niet instemt met het nieuwe voorstel dan loopt de bestaande ondersteuning door. Dit is geregeld in het overgangsrecht. Na afloop van het overgangsrecht, volgt een overleg met de inwoner over het nieuwe ondersteuningsaanbod. Tussentijds het aanbod wijzigen is inderdaad alleen mogelijk in overleg en met instemming van de cliënt. Overigens staat het de gemeente wel vrij de tarieven aan te passen.
	<u>Hoofdstuk 3.</u>	Dat is correct. Bij het afwegingskader wordt hiermee rekening

	<p><i>Blz. 14 – 3.2. Vrijwilligers en mantelzorgers</i></p> <p>Gemeenten dienen er rekening mee te houden dat mantelzorg niet verplicht kan worden gesteld. Een mantelzorger, maar ook degene die mantelzorg ontvangt, kan dit weigeren.</p>	<p>gehouden.</p>
	<p><i>Blz. 15 - 3.2.</i></p> <p>Derde regel van onderen zit een typefoutje, namelijk hiervoor een belangrijke....rol weggelegd.</p>	<p>Dit is aangepast in 3.4.</p>
	<p><i>Blz. 16. – 3.5. Crisisdienst Fryslân</i></p> <p>Hier worden als crisisdiensten Geestelijke Gezondheidszorg (GGZ) en BOPZ genoemd. BOPZ is geen crisisdienst maar een wet waarin de procedure voor gedwongen opname in opgenomen is. De Wet bopz geldt alleen voor instellingen die daarvoor een bopz-aanmerking hebben. Zo'n vergunning krijgt de instelling van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Dat kan een psychiatrisch ziekenhuis zijn. Maar ook een instelling voor mensen met een verstandelijke handicap of een verpleeg- of verzorgingshuis.</p> <p>Zoals het in het beleidsstuk is opgenomen is het net of de Wet BOPZ een dienst is. Misschien iets anders omschrijven?</p>	<p>Uw opmerking is correct. Dit is in de tekst aangepast.</p>
	<p><i>Blz. 19 – 3.10</i></p> <p>Kwaliteitseisen voor aanbieders (tweede alinea). Hierin staat o.a. dat er een regeling voor medezeggenschap is van cliënten.</p> <p>In de wet staat eigenlijk dat gemeenten in de toekomst zelf bepalen hoe aanbieders van maatschappelijke ondersteuning invulling geven aan het klachtrecht en de medezeggenschap binnen de instellingen.</p> <p>Weten de gemeenten al hoe ze dit invulling willen gaan geven? Bij veel kleinschalige aanbieders is een cliëntenraad bijvoorbeeld moeilijk te vormen. Daar zou dan ook een andere regeling voor moeten zijn, bijvoorbeeld door evaluaties door de aanbieder in het ondersteuningsplan. Op deze manier hebben cliënten ook medezeggenschap.</p>	<p>Wij maken geen onderscheid tussen grote en kleine zorgaanbieders. Indien nodig treden wij in overleg.</p>
	<p><i>Blz. 21 -3.15. Hoe bewaken we de privacy van cliënten en inwoners</i></p> <p>'Dit houdt in dat de betrokken professionals geschoold worden in de toepassingen van het</p>	<p>Het professioneel omgaan met privacy van de cliënt geldt ook voor de gecontracteerde aanbieders. Op aandringen van de</p>

	<p>privacy-kader'</p> <p>Geldt dit dan ook voor de gecontracteerde aanbieders? En zo ja, moeten die dit zelf aanbieden of gaat dat via de gemeenten? En wie bekostigt dat?</p>	<p>cliëntenplatforms is dit nadrukkelijk opgenomen in de inkoopdocumenten van onze regio.</p> <p>De verantwoordelijkheid voor het scholen van personeel van de zorgaanbieders op het onderdeel privacy is een verantwoordelijkheid van de aanbieders zelf.</p>
	<p>Blz. 22 – 3.15</p> <p>Softwarepakket.</p> <p>Moeten organisaties hier dan ook mee werken? Organisaties hebben vaak zelf al softwarepakketten voor registraties en ondersteuningsplannen?</p>	<p>Het is prima als organisaties zelf softwarepakketten hebben voor registraties en ondersteuningsplannen. Dat blijft zo.</p> <p>Gemeenten en rijk (CBS/CAK e.d.) stellen echter wel eisen aan de het aanleveren van informatie volgens een bepaald format.</p> <p>Hier dient door de aanbieder bij de aanschaf van software rekening mee te worden.</p>
	Opmerkingen en vragen	Reacties en antwoorden
Senioren- raad (A. Hagedorn)	Hierbij mijn schriftelijke reactie op het "Concept- Beleidsplan Veerkracht in het Sociaal Domein" en in het bijzonder op de specifieke zes beleidsuitgangspunten in hoofdstuk 6.	
	a. Op blz. 9 van het concept klopt de datum 26 september 2014 niet m.b.t. het gesprek met schoolbesturen over het Passend onderwijs.	Deze datum klopt wel, is geweest op het moment dat de beleidsnota door de raad is vastgesteld
	a. Een vraag m.b.t. blz. 19/ 3.11. Worden bij de bevindingen van het cliëntervaringsonderzoek en het redigeren van een verbeterplan ook de adviesorganen hierbij betrokken?	Wij betrekken de adviesorganen actief bij het verwerken van de resultaten van de clientervaringsonderzoeken en de wijze waarop.
	b. Een over blz. 22 / 3.16. In onze gemeente is sprake van een multiculturele samenleving. Op welke wijze communiceert de gemeente met betreffende doelgroepen die het Nederlands en het Fries nog niet goed beheersen?	We kunnen gebruik maken van mensen uit het sociale netwerk, die vertalen tijdens het gesprek.
	a. Een vraag over de gebiedsteams. Waar wordt een gebiedsteam gehuisvest. De accommodatie moet centraal en op een bekende locatie voor de plaatselijke bevolking worden gehuisvest. Spreekuur zou in zorginstellingen in de wijken kunnen worden gehouden hetgeen laagdrempelig is. Vele zorginstellingen in onze gemeente zullen hieraan meewerken.	De gebiedsteams zijn vooral bij mensen thuis en zichtbaar in hun werkgebied. Afspraken die buitenshuis plaatsvinden zullen altijd op een goed bereikbare en toegankelijke locatie georganiseerd worden. Op het moment dat een spreekuur op een bepaalde locatie toegevoegde waarde heeft, zullen wij dit flexibel organiseren.

	<p>b. Waarom is een ambtenaar leerplicht en een vertegenwoordiger van de CJG niet in het gebiedsteam opgenomen? De twee genoemde vertegenwoordigers van de twee organen hebben kennis van probleem leerlingen en gezinnen binnen de cluster.</p>	<p>De goede aspecten van het CJG-model willen we behouden en verbinden met het gebiedsgericht werken. Er wordt toegewerkt naar integratie van de netwerkstructuur van het CJG met de gebiedsteams. De bestaande samenwerking wordt echter gehandhaafd. De CJG contactstructuur met de vindplaatsen, door middel van contactpersonen in de kinderopvang/peuterspeelzalen, het primair - en voortgezet onderwijs (IZO-Intern Zorg Overleg) willen we in stand houden en zelfs op onderdelen versterken.</p> <p>De procesmanager CJG komt in het gebiedsteam</p> <p>De leerplichtambtenaar heeft specifieke taken (waaronder handhaving leerplicht). Dit past minder goed bij het generalistische werken in de gebiedsteam. Er zijn wel korte lijnen tussen de leerplichtambtenaar en de gebiedsteams.</p>
	<p>a. Het vragen van een tegenprestatie van uitkeringsgerechtigden in de vorm van dagbesteding is een goede aanpak i.c. als voorbereiding op een baan. Oud leerlingen die tijdens hun leerplichtperiode veel verzuimd hebben en daardoor geen diploma hebben behaald zijn nu de personen die gestimuleerd moeten worden om diensten te verlenen. Deze doelgroep heeft structuur nodig.</p>	<p>. De exacte invulling van de tegenprestatie wordt nog nader uitgewerkt.</p>
	<p>b. In het concept beleidsplan wordt ook over ouderenzorg gesproken in relatie tot de Wmo. M.i. is het voor ouderen duidelijk wanneer ook een link met de huidige AWBZ (na 1 januari 2015 met de Wet Langdurige Zorg) wordt opgemerkt dat zware gevallen van dementie en zware somatische gevallen etc. opgenomen kunnen worden in verzorgingsinstellingen en verpleeghuizen. Hiervoor is een indicatie van het CIZ noodzakelijk (indicaties met een ZZP van 5 t/m 10).</p>	<p>Dit is een belangrijk aandachtspunt en staat op de agenda van de Sociaal Medische Eerste lijn (SME). De SME is beschreven in het beleidsplan.</p>
<p>Reacties op de specifieke beleidsuitgangspunten in hoofdstuk 6.</p>		
	<p>1. M.b.t. Beslispunt eigen bijdragen. Het vragen van een eigen bijdrage voor Wmo maatwerkvoorzieningen is reëel echter bij de vaststelling van de draagkracht dient het vermogen in de vorm van een eigen woning van een 65+ niet hierbij te worden betrokken. In zorginstellingen zijn ter zake schrijnende voorbeelden waarbij door het CAK exorbitante bijdragen worden vastgesteld op basis van o.a. een vermogen in de vorm van een eigen woning.</p>	<p>In de nadere regels van de Wmo wordt de eigen bijdrage nader beschreven.</p>

	2. M.b.t. Beslispunten PGB. Hiermee kan ik instemmen.	
	3. M.b.t. Beslispunt Beschut Werk. Hiermee kan ik instemmen.	
	4. M.b.t. Beslispunt omvormingsplan. Hiermee kan ik instemmen.	
	5 en 6. M.b.t. Beslispunten cliëntenparticipatie. Met beide punten kan ik instemmen.	
GGD Fryslân	Opmerkingen en vragen	Reacties en antwoorden
	In aanvulling op en onder verwijzing naar onze reactie van 22 november 2013 op de Conceptkoersnota 3 D's geven wij u hierbij in hoofdlijnen graag onze reactie op het Conceptbeleidsplan 'Veerkracht in het Sociaal Domein'.	
	1. Het lijkt ons een goed idee om, zo mogelijk, in dit beleidsplan nu al de relevante verbindingen van acties/elementen uit het recent vastgestelde gezondheidsbeleid te beschrijven en/of op zijn minst naar te verwijzen. De gemeente SWF heeft namelijk al nadrukkelijk aangegeven dat er geen volgende nota gezondheidsbeleid meer zal worden opgesteld, maar dat het gezondheidsbeleid in de volgende cyclus een integraal onderdeel wordt van het nieuwe WMO-beleid, c.q. beleid in het Sociaal Domein. E.e.a. zal de gewenste integraliteit van beleid (ook bij de integrale werkwijze waarover in het beleidsplan wordt gesproken) nu al beter inhoud kunnen geven. En dat is winst.	Bij evaluatie van het beleidsplan nemen we het gezondheidsbeleid mee. Het wordt integraal onderdeel van het beleid in het Sociaal Domein.
	2. Om de beoogde integrale aanpak op alle levensdomeinen te kunnen realiseren is het o.i. nodig om ook de aandacht voor <u>gezondheidsbevordering/preventie</u> als wettelijk kader (Wet Publieke Gezondheid) met bijbehorende bestaande taken (o.a. van uw eigen GDD) <u>expliciet</u> in de nota te benoemen en mee te nemen als belangrijk onderdeel in het Sociale Domein. Zodoende kan de door u gewenste samenhang nog sterker tot stand worden gebracht. Nogmaals: de vastgestelde lokale nota's gemeentelijk gezondheidsbeleid van beide gemeente bieden daarvoor o.i. nu ook al de nodige concrete aanknopingspunten.	In 3.4 (preventie) hebben we gezondheid toegevoegd
	3. Wij zijn vanzelfsprekend voorstander van een sterke inzet op preventie, vroegsignalering met bijbehorend maatwerk als belangrijke pijlers in het toekomstig 3 D-beleid. Dat is iets waarover in de nota vele malen wordt gesproken. De visie vanuit onze GGD/JGZ is bij genoemde inzet heel eenvoudig als volgt te formuleren: <u>een goede gezondheid is van primair (tot op zekere hoogte zelfs ook een voorwaardelijk) belang om überhaupt op</u>	In 3.4 (preventie) hebben we gezondheid toegevoegd

	<p><u>eigen kracht te kunnen participeren in het gehele sociale domein en omgekeerd geldt dat ook¹. Daarmee kan worden voorkómen dat burgers in hun verdere levensloop (te beginnen met jeugdigen) ongezonde leefwijzen ontwikkelen, in risicovolle situaties terecht komen en gezondheidsproblemen ontwikkelen, vervolgens de daarbij behorende zorgvragen hebben en daarna een beroep gaan doen op kostbare gemeentelijke voorzieningen in het sociale domein. U zou uw eigen GGD daarvoor meer kunnen benutten. Dat is eigenlijk de kern van ons advies (zie ook onder punt 4.)²</u></p>	
	<p>4. Als GGD/JGZ zouden we u bij het onder punt 3. genoemde heel concreet van dienst kunnen zijn vanuit onze expertise op vele terreinen, die bij diverse disciplines beschikbaar is. Wij denken hierbij aan het volgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>Inzet vanuit epidemiologie/onderzoek</u>: analyse van cijfers die vanuit volksgezondheid in het sociaal domein van belang zijn voor preventieve beleidsvorming op gemeentelijk en clusterniveau (bijdrage leveren aan de sociale index en/of zelredzaamheidsmatrix). Het zelfs mogelijk om ook informatie op wijkniveau aan te dragen ten behoeve van het opstellen van wijkprofielen (voor zowel jeugd, volwassenen en ouderen). Met dit alles kunt u concrete doelstellingen formuleren, potentiële risicogebieden identificeren en in staat worden gesteld om vroegtijdig, preventief in te grijpen. - <u>Inzet vanuit beleid</u>: in of ten behoeve de backoffice, waar ook het preventiebeleid wordt vorm gegeven, kunnen we u van aanvullend advies op dit terrein dienen. - <u>Inzet vanuit JGZ</u>: deze inzet verder versterken als collectieve basisvoorziening: immers de JGZ signaleert, verheldert en biedt waar nodig preventieve ondersteuning. Een groot aantal vragen van ouders en kinderen die bij de JGZ terecht komen, worden opgepakt door de JGZ door middel van deskundig advies, instructie of begeleiding, wel of niet daarbij ondersteund door het gebiedsteam. - <u>Inzet vanuit Gezondheidsbevordering</u>: het leveren van advies en uitvoering over mogelijk in te zetten preventieve interventies (voor zowel jeugd als volwassenen en ouderen) als voorliggende of algemene voorziening. - <u>Inzet vanuit de Openbare Geestelijke Gezondheidszorg/vangnetfunctie (OGGZ)</u>: hier zou de GGD/JGZ een bijdrage kunnen leveren in de gebiedsteams. Zou u, als de sociale teams worden opgeheven (waarover u op blz. 26 spreekt), dan wel in de regionale adviespool, ook gebruik kunnen maken van de expertise die er op dit gebied bij onze GGD beschikbaar is? De zorg voor kwetsbare groepen, zoals 	<p>We nemen uw aanbod mee bij de verdere ontwikkeling van het sociaal domein.</p>

¹ Zie ook "Volksgezondheidstoekomstverkenningen" (VTV) van het RIVM, 2014

² Tijdens een opiniërende bijeenkomst voor de leden van de Commissie 'Boarger & Mienskip' op 25 juni hebben wij een workshop mogen verzorgen met als titel "Focus op preventie in het sociaal domein". In de discussie na afloop hebben wij daar van meerdere leden gehoord dat zij hier meer urgentie voor willen.

	<p>vreemdelingen, ex-gedetineerden en groepen die onder de maatschappelijk opvang vallen, is immers geborgd in de OGGZ-netwerken vanuit de bestaande sociale teams, ook in crisissituaties, zoals een infectieziekte-uitbraak of in situaties waarin maatschappelijke onrust dreigt (bijvoorbeeld in zedenzaken of bij incidenten in gezinnen).</p> <p>In algemene zin adviseren wij u op het dossier 'Veiligheidsrisico's, geweld, mishandeling, misbruik of acute crisis' (blz. 29) daarnaast ook te overwegen om in samenspraak met centrumgemeente Leeuwarden en de andere Friese gemeenten de rol van de GGD in het Veiligheidshuis te versterken.</p> <ul style="list-style-type: none"> - GGD-inzet bij het ontwikkelen en opzetten (mogelijk op onderdelen ook uitvoeren) van een scholingsprogramma voor de leden van de gebiedsteams, dat gericht is op het verhogen van deskundigheid op het gebied van vroegsignalering en vraagverheldering (vraag achter de vraag). Tijdens de informatiebijeenkomst in Oppenhuizen over dit conceptbeleidsplan op 27 augustus jl. is dit punt ook mondeling door ons ingebracht en door u al positief ontvangen. Wij horen nog graag uw reactie op dit aanbod. 	<p>Bedankt voor uw aanbod. Wij stellen in oktober het scholingsplan op voor de gebiedsteams en nemen dan contact met u op.</p>
Wmo-Platform	Opmerkingen en vragen	Reacties en antwoorden
	De volledige reactie van het Wmo-platform vindt u in de bijlage. Hieronder de passages waar de gemeente reactie op geeft in het kader van het beleidsplan.	
	<p>Platform als instrument voor verdiepingsslag naar de burger(inspraak)</p> <p>Indien in de komende maand de lokale raden, het algemeen bestuur, de betrokken wethouders, cliëntenraad wwb en cig kunnen instemmen met de gedachte "deze voorzet nader te onderzoeken op mogelijkheden/onmogelijkheden, veranderingen en verbeteringen" dan houdt dit in</p> <ul style="list-style-type: none"> • dat een onderzoeksbudget beschikbaar moet komen om de discussie (professioneel) handen-en-voeten te geven • op dit stuit gemeente en adviesraden in communicatiebeleid samen optrekken, o.a. bij het werven van leden en het resp. faciliteren&inzetten van voorlichtingsmateriaal en -bijeenkomsten. <p>Beslispunt 5 en 6 van het beleidsplan, zou met dit voorstel kunnen door de gemeenteraad worden aangevuld.</p>	<p>Het communicatieplan wordt in samenspraak met adviesraden en aanbieders ontwikkeld en uitgevoerd. In het beleidsplan is een tekst toegevoegd over de rol van lokale raden als natuurlijke gesprekspartner van het gebiedsteam en aanspreekpunt voor inwoners.</p>
	Onafhankelijke cliëntondersteuning: In de gebiedsteams zijn medewerkers van MEE opgenomen. Ervaren in het geven van onafhankelijke cliëntondersteuning. De vraag laat zich echter stellen of een teamlid, o.l.v. een teamleider wel als "onafhankelijk" kan worden	<p>De wijze waarop we de onafhankelijke cliëntondersteuning gaan organiseren is aangepast in de tekst.</p>

	<p>aangemerkt. Daar doet geen “professionele autonomie” of “beroepscode” iets aan af. Ons is nergens gebleken dat Sensor, instelling als bedoeld onder 2.- van het wetsartikel betrokken wordt voor deze ondersteuningsdiensten (€ 30,00 per inwoner 's jaars). Op p. 30 wordt gesteld “over dit onderwerp worden landelijk afspraken gemaakt”...wanneer en hoe, en vooral: hoe wordt hierover met de cliënt in SWF gecommuniceerd.</p> <p>De zin op p.14: “door middel van een ondersteuningspakket willen wij vrijwilligers en mantelzorg meer in positie brengen” is dan wel bezwangerd van goede voornemens maar vraagt op korte termijn om concrete uitwerking.</p> <p>Wel hebben wij concrete signalen ontvangen over het gebrek aan cliëntondersteuning. De praktijk wijst uit dat zeker bij de keuze voor een pgb (p. 17) sprake moet zijn van cliëntondersteuning en begeleiding bij de verdere gang van zaken.</p> <p>Wij menen dat over dit onderwerp op zeer korte termijn gesproken dient te worden. Onafhankelijke cliëntondersteuning dient te zijn gewaarborgd. Daarvoor zal op enigerlei wijze een “organisatie”(ondersteuningspakket?) moeten plaatsvinden. Een organisatie die de beschikking over een budget heeft.</p>	
	<p>Van Klachtenrecht tot ombudsfunctie</p> <p>Wij kunnen ons vooralsnog vinden in de algemene terminologie waarin over dit onderwerp in het concept-beleidsplan wordt gerept (o.a. p.21). Waar echter staat dat de gemeente SWF een centrale klachtenregeling/klachtencoördinator heeft, riekt dit naar de “de slager keurt zijn eigen vlees”. En vraagt dit om vernieuwing. Klacht en kwaliteit liggen dicht bij elkaar (p.19 ad 3.11).</p> <p>Het onderwerp betreft een continuüm van verschillende oorzaken en gevolg: --al dan niet geuite ontevredenheid, --een signaal naar derden, --meerdere signalen, --een klacht...en deszelfs áfhandeling, --optelsom van signalen en klachten die tot wijziging van beleid aanleiding geven, --institutionalisering van e.e.a.: ombudsfunctie.</p> <p>Het onderwerp betreft wettelijke vereisten, juridische interpretaties, communicatie-beleid en beïnvloeding van beleid en uitvoering. Elke instelling, beroepsgroep, aanbieder kent daarvoor zijn eigen regels en gebruiken. In de overlegtafel “inkoop” is dan ook gesteld: behoud het goede, ga uit van het bestaande...maar werk aan een inventarisatie en mogelijkheden tot stroomlijning en verbetering op termijn. In dit gremium is tevens gesproken over de vraag: wanneer sla je een beschikking. Kan het</p>	<p>De huidige gemeentelijke klachten- en bezwaarprocedures zullen van kracht zijn op de Wmo, de Jeugdwet, en de participatiewet. Aanbieders moeten een effectieve en laagdrempelige klachtenregeling hebben.</p> <p>Wij evalueren de werkwijze in 2016 en zullen daar ook de klachten- en bezwaarregeling in meenemen.</p>

	<p>ondersteuningsplan als zodanig dienen? Immers een beschikking kan leiden tot voor alle betrokkenen “lijdensweg” zoals op p. 20 ad 3.13 is beschreven.</p> <p>Wij stellen het college dan ook voor hierover een werkgroep in te stellen om tot die inventarisatie te komen.</p> <p>Die werkgroep kan zich dan ook buigen over de vraag op welke wijze een ombudsfunctie “sociaal domein” vorm en inhoud zou kunnen krijgen. Naar wij begrijpen is in de provinciale discussie over de afbouw van steunfuncties in dit kader gedacht aan de deskundigheid bij FSU en Zorgbelang. Een gedachte die wij kunnen volgen.</p>	
	<p>monitoring, evaluaties, cliënt-tevredenheidsonderzoek, cliëntervaringsonderzoek, tussentijdse rapportages:</p> <p>Wij missen echter een overzicht van die activiteiten, een plan/strategie waarbinnen die activiteiten plaatsvinden en een beschrijving van een “compatible” methodiek van uitvoering.</p> <p>Dit kan leiden tot een veelheid van rapportages, berichten en conclusies die niet in lijn met elkaar zijn en niet bijdragen aan een samenhangende controle op het (uit)gevoerd beleid en dus het gevaar in zich houden elk voor zich “een eigen waarheid” te verkondigen die zonder samenhangende context juist géén waarde vertegenwoordigen.</p> <p>Wij bevelen aan álle activiteiten op een rij te zetten, daar doel en context aan te verbinden en de activiteiten aan de hand van inventarisatie ook te plaatsen in een tijdpad dat hanteerbaar is voor adviesorganen, belangengroeperingen en controlerende organen.</p>	<p>Wij nemen deze aanbeveling mee in de nadere uitwerking. Wij hebben dit aandachtspunt in 3.12 opgenomen.</p>
	<p>p.6 transformatieopgave: wonen</p> <p>Gerept wordt over de grote opgave om ervoor te zorgen dat “op termijn minder zware zorg nodig is”.</p> <p>Zo’n “transformatie duurt een paar jaar”. Het “vraagt iets anders van gezin, gemeentelijk organisatie, maatschappelijke partners, zorgaanbieders en onderwijs”.</p> <p>Het Wmo-platform heeft middels vier brieven, vanaf 25 maart tot 16 juni, de gemeente gewezen op de urgentie van een zeer grote taakstelling: langer thuis wonen = beschikbaarheid (betaalbare-) woningen.</p> <p>Een werkgroep van deskundigen heeft hard gewerkt aan een nota van aanbevelingen (16 juni).</p> <p>Het algemeen bestuur heeft nóg eens aangedrongen op de urgentie van de problematiek en om een gesprek gevraagd.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid van gemeenten, woningeigenaren, woningcorporaties, en zorginstellingen. U ontvangt binnenkort een reactie op uw advies. 2. De Wmo-consulenten hebben ervaring op het gebied van wonen gelet op de beoordeling van woonaanpassingen.

	<p>Tot op dit moment (de laatste dag dat een reactie/zienswijze op het concept-beleidsplan kan worden ingediend) is daarop geen reactie van de zijde van het college gekomen. Wij menen dan ook dat in dit beleidsplan onvoldoende aandacht wordt geschonken aan de <i>basisvoorziening in het voorliggend veld: beschikbare betaalbare woonruimte=langer thuis wonen</i>.</p> <p>De opmerkingen daarover in de reactie van het CIG op het concept-beleidsplan onderschrijven wij. Dat betreft ook de roep om deskundige cliëntondersteuning bij het "toegankelijk maken" van bestaande woonruimte.</p>	
	<p>In het concept beleidsplan is geen sprake van "terminologische discipline" als het gaat om het begrip "regie": p.7 –één huishouden, één plan, één ondersteuner --één huishouden, één plan, één regisseur; p.21 één huishouden, één plan, één aanpak; p.24 "de wijkverpleegkundige nieuwe stijl (met regietaak)". En daarnaast wordt gesteld dat "eigen kracht" "zelfredzaamheid" als vertrekpunt de "regie over het eigen leven" betreft. Met deze redactionele observatie willen wij niet muggezipten.</p> <p>Wij menen dat het ondersteuningsplan er één is van zorgvrager en GT/aanbieder te samen. Dat plan vormt het kader waarbinnen de regie wordt uitgevoerd: door cliënt en aanbieder te samen.</p>	<p>Wij hebben in de hoofdtekst de terminologie aangepast (eenduidigheid).</p> <p>Het ondersteuningsplan wordt opgesteld door de cliënt en de medewerker van het gebiedsteam. De casusregie ligt bij het gebiedsteam. De behandelregie ligt bij de aanbieder.</p>
	<p>p.12 De gemeente Littenseradiel is een <i>sterke</i> gemeente, staat geschreven. Wij menen dat een dergelijke kwalificatie niet past in een beleidsplan dat zich bezighoudt met zorg voor de (potentieel)zwakke inwoners. Zwak door omstandigheden buiten de persoon zelf liggend.</p>	<p>Wij hebben de tekst aangepast.</p>
	<p>p.13 De laatste zin op deze bladzijde roept de vraag op: en als de cliënt niet instemt met het nieuwe voorstel...wat gebeurt er dan?</p>	<p>In dat geval blijft de oude indicatie geldig.</p>
	<p>p.15 Hier wordt de term "co-creatie" gebezigd. Daar "hangen" wij de navolgende opmerking aan op. Bij amendement is het "<i>right to challenge</i>"-principe door het parlement omarmt. Kortweg betekent dit dat burgerinitiatieven zich kunnen mengen in gesprek tussen aanbieders<>gemeente. Oók waar het gaat om inkoop/contracten. Wij zien dit begrip niet</p>	<p>In de Koersnota benoemen wij de ruimte die wij aan burgerinitiatieven willen geven. Daarnaast is een plan in voorbereiding voor de ondersteuning van vrijwilligersinitiatieven waarbij we de advies-/cliëntenraden zullen betrekken.</p>

	<p>terug in het beleidsplan en vernamen dat dit gegeven ook niet in de verordening zal zijn opgenomen...opnieuw "in afwachting van een AmvB en uitwerking door VNG". Een gemiste kans onzes inziens. Immers: met het succesvol (voorgedragen voor de provinciale prijs 2015 "de Duim") project Waldrikhiem is in Workum sprake van zo'n burgerinitiatief, wordt sprake van een aflopende financiële bijdrage van één der zorginstellingen en dus van een verzoek om ondersteuning in de nabije toekomst. Wij adviseren nog eens goed te bezien of deze kamerbrede wens tot het langs deze weg expliciet maken van mogelijkheden voor burgerinitiatieven/coöperaties niet in dit beleidsplan en de verordening zou moeten worden opgenomen.</p>	
	<p>p.15 ad 3.4 o.i. zijn hier de recente besluiten over aanbevelingen in de nota "lokaal gezondheidsbeleid" ten onrechte niet vermeld. De vraag is gesteld "hoe passen de dorpscoördinatoren deze extra werkzaam in in hun huidige drukke werkzaamheden". Ad 3.5: onvoldoende duidelijk wordt wat met "meldpunt" en "veiligheidshuis" wordt bedoeld.</p>	De teksten in het beleidsplan zijn aangepast.
	<p>p.17 Hier lijkt het alsof je bent uitgesloten van zorg als je ouder bent dan 100 jaar, of heeft dit van doen met het gestelde op p.30 dat het college uitgaat van 365 dagen in een week?</p>	De tekst is gecorrigeerd in 365 dagen per jaar.
	<p>p.22 Communicatie. Dit onderwerp hebben wij aangekaart in tenminste vier (on)gevraagde adviezen en heeft in een viertal "regulier overleg met de wethouder" centraal gestaan. Voornemens zijn uitgesproken, "sámen optrekken in dit traject" was een uitgangspunt. Incidenteel (05.11'13 en medio juli jl.) heeft ambtelijk overleg plaatsgevonden. Wij zien geen resultaat. Wij worden nu geïnformeerd dat sprake zal zijn van een "voorlichtingsbombardement" in de herfst van dit jaar. Ontmoetingen van GT's met kerken, ouderenbonden, ons netwerk en plaatselijk belangen staan op de rol. Dat is ook het geval rond cluster-programma's en –begrotingen van het college. Wij adviseren met klem dat "lijn" wordt gebracht in hetgeen de inwoners kennelijk zal</p>	<p>Hierover heeft inmiddels tussentijds overleg met u plaatsgevonden. Op 2 en 16 oktober hebben bijeenkomsten plaatsgevonden met adviesraden en expertteams om gezamenlijk een communicatie-aanpak op te stellen. Eind oktober is het plan gereed.</p>

	<p>worden voorgeschoteld. De zeer kortaffe- en negatieve teneur in deze paragraaf is gestoeld op teleurstelling over het resultaat van 1 ½ jaar gemaakte afspraken: nihil.</p>	
	<p>p.23 Gebied 3 beslaat een grote oppervlakte, met veel dorpen en steden met hun eigen identiteit. Is dit gebied als werkgebied niet té groot?</p>	<p>We verwachten dat het gebied niet te groot is gezien de aard en omvang van de problematiek.</p>
	<p>stapeling kosten In de reacties van de lokale raden komt unaniem naar voren dat er zorgen zijn over de stapeling van “kleine eigen bijdragen” voor de cliënt. Toeslagen, bijzondere bijstand en differentiatie van eigen bijdrage naar inkomen worden genoemd. Wij wijzen nog eens op onze aanbeveling 2 uit de brief van 8 juli: De verzilveringsstrategie van de gemeente mag niet uitwerken tot een stapeling van “kleine eigen bijdragen” voor algemene voorzieningen die de beurs van de zorgdrager te boven gaat. Over een bijdragesysteem ter oplossing van dit te verwachten probleem dient vroegtijdig te worden nagedacht. <i>eigen kracht / stapeling kosten</i> De werkgroep heeft in de discussies open gestaan voor de mogelijkheid om “HH1 tot 3 uur” áf te schaffen dan wel ánders in te vullen. Waar dat mogelijk is. Waar het gewenste maatwerk niet juist daarom vraagt. En waar, nou net in díe omgeving geen algemene voorziening kan worden aangesproken. De werkgroep is van mening dat in de komende jaren op veel terreinen initiatieven zullen ontstaan waarbij allerlei “lichte voorzieningen (uit het ciz protocol: p.20)” op diverse- nieuwe- en creatieve manieren kunnen worden ingevuld. Veelal zal daarbij echter sprake zijn van een kleine eigen bijdrage. Stapeling van die “kleine eigen bijdrage” voor diensten uit de (informele-)markt zal zich voordoen. Zo’n stapeling kan de financiële eigen kracht te boven gaan. Boodschappendienst € 5,00; was 2xper week= € 136 per maand; maaltijdverzorging; groot tuinonderhoud; ziekenhuisbezoek; klusjes.. Zeker nu sprake wordt van herindicaties en een nieuwe wijze van toegeleiding via de GT’s is duidelijkheid over “wat het kost” voor de cliënt een terechte vraag.</p>	<p>We hebben de intentie met ons beleid te voorkomen dat daadwerkelijk stapeling ontstaat. Mocht in de praktijk blijken dat dit wel het geval is, dan zullen we op dat moment een standpunt bepalen. Overigens is er in een keukentafelgesprek ook aandacht voor de financiële situatie van de inwoner.</p>

Cliëntenraad Wwb	Pag. 9 – Besparingsmaatregelen Het versoberen van het aanbod: minder huishoudelijke hulp, dagbesteding, begeleiding, enz. wordt door de Cliëntenraad als zeer ernstig ervaren. Dit valt onder lichte ondersteuning en wordt aangestuurd door het gebiedsteam. Is er nog vrije keuze voor hulp van de klant? Minder dagbesteding, wat houdt dat in? Toch niet dat mensen niet mee mogen doen met activiteiten? Wat gebeurt er met mensen die steun of extra steun nodig hebben?	De cliënt houdt keuzevrijheid tussen zorg in natura en PGB en voor een aanbieder. Er kan sprake zijn van noodzaak tot aanvullende maatregelen als het voorgestelde beleid financieel niet uitvoerbaar is. In dat geval zal bezien worden welke maatregelen getroffen kunnen worden.
	Pag. 13 – Garanties voor een specifieke zorgbehoefte. De Cliëntenraad vindt “Maatwerk” erg belangrijk, specifieke zorg is soms maatwerk, goed dat dit onderdeel in het beleidsplan staat.	
	Pag. 14 – Integrale werkwijze 6 ^e alinea De Cliëntenraad juicht het toe dat vrijwilligers en mantelzorgers financieel gecompenseerd worden.	
	Pag. 14 – Integrale werkwijze 7 ^e alinea In de voorlaatste zin is vermeld: Daarnaast geven wij invulling aan de wettelijk verplichte waardering aan mantelzorgers, waarbij de behoefte van de mantelzorger leidend is. Vraag: Hoe wordt dat ingevuld?	Er worden op dit moment plannen voor de ondersteuning voor mantelzorgers en vrijwilligers opgesteld.
	Pag. 15 – 3.3 In laatste regel is vermeld “was verzorging”, de Cliëntenraad is van mening dat hier beter “kleding wassen” vermeld kan worden.	De wasvoorziening is als voorbeeld uit het beleidsplan verwijderd.
	Pag. 16 – Crisisdienst Fryslân De Cliëntenraad is de mening toegedaan dat de Crisisdienst optimaal dient te functioneren (7/24) . Het mag niet voorkomen dat een dienst (bijvoorbeeld politie) onduidelijk is waar zij terecht kan.	De tekst was niet correct op dit punt. De crisisdienst is goed geregeld en zal ook in 2015 doorgaan. Na 2015 willen we tot één integrale crisisdienst komen.
	Pag. 17 – 3.7	Wij nemen deze suggestie mee in de nadere uitwerking.

	De Cliëntenraad kan bijvoorbeeld andere groepen aanspreken om gezamenlijk te zoeken naar oplossingen van problemen.	
	Pag. 18 – Wmo 1 ^e regel De Cliëntenraad adviseert dat in geval van “zelfdoding” de gemeente een en ander dient vast te leggen.	Dit is belegd bij andere organisaties zoals politie en GGD.
	Pag. 18 – Kaders zijn: De Cliëntenraad stemt in met de vermelde teksten dat: <ul style="list-style-type: none"> • Het belang van de inwoner centraal staat, • Professionele autonomie of onafhankelijkheid (dwz los van het besluit om wel of niet een maatwerkvoorziening of PGB toe te kennen). 	
	Pag. 19 – 3.11 Zeer belangrijk is een effectieve en laagdrempelige klachtenregeling. De Cliëntenraad is beschikbaar voor het mede-opstellen van vragen aan cliënten om prestaties en kwaliteit te kunnen meten.	Wij evalueren de werkwijze in 2016 en zullen daar ook de klachten- en bezwaarregeling in meenemen. Wij nemen uw aanbod mee in de uitwerking van deze evaluatie.
	Pag. 20 – Wachtlijsten 5 ^e regel Achter “krijgen die zij” dient het woordje “te” te vervallen.	De tekst is aangepast.
	Pag. 21 – 3.14 Waar kunnen inwoners terecht met klachten? Inwoners die niet tevreden zijn over de dienstverlening door het gebiedsteam of Zorgverleners maken dit kenbaar bij het gebiedsteam. Wanneer een gesprek niet tot tevredenheid leidt, kan men een klacht indienen. Waar (adres) dient een inwoner zijn/haar klacht in te dienen?	De huidige gemeentelijke klachten- en bezwaarprocedures zullen van kracht zijn op de Wmo, de Jeugdwet, en de participatiewet. Aanbieders moeten een effectieve en laagdrempelige klachtenregeling hebben. In onze communicatie hierover zullen wij duidelijk informeren.
	Pag. 21 – 3.15 Privacy Protocol De Cliëntenraad wil graag inzage hebben van het Privacy-Protocol en adviseert dat het protocol gereed te hebben vóór 1 januari 2015.	Het protocol is klaar voor 1 januari 2015 en zal ter inzage aan de adviesraden worden aangeboden.
	Pag. 24 – 1 ^e alinea 4 ^e regel De Cliëntenraad adviseert om de leeftijd van 18 jaar te verhogen naar 21 jaar, de	De zorg voor een jongere houdt niet op bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd. De Jeugdwet is van toepassing op jeugdigen tot 18 jaar. Juist door ontschot te werken

	<p>Cliëntenraad is van mening dat jeugd van 18 jaar soms niet in staat is om hun eigen leven richting te geven onder :</p> <p>Nauwe samenwerking met de jongere zelf en zijn/haar ouders/verzorger/opleiding/netwerken enz. opdat de jongere op gegeven moment “zelfredzaam” kan zijn..</p> <p>Financieel hoeft dat geen probleem zijn als vermeld in de laatste regel van deze alinea.</p>	<p>ondersteunen onze gemeenten jongeren ook na hun 18^e.</p>
	<p>Pag. 24 – 4.2</p> <p>De Cliëntenraad mist in deze tekst een “second opinion” in het belang van cliënt. Hoe wordt dit geregeld?</p> <p>In de derde alinea van pagina 24 is sprake van “zelfredzaamheidsmatrix”, wat valt hieronder, kan de Cliëntenraad deze ook verkrijgen?</p>	<p>Indien nodig kan het gebiedsteam een second opinion bij de adviespool aanvragen (zie 4.1)</p> <p>De zelfredzaamheidsmatrix is een instrument om de zelfredzaamheid te bepalen. Wij zullen een afspraak maken om de cliëntenraad te informeren over de zelfredzaamheidsmatrix</p>
	<p>Pag. 25 – 4.4</p> <p>1^e alinea</p> <p>De Cliëntenraad adviseert om ook te kijken naar reeds bestaande vrijwilligers organisaties en faciliteer de organisaties die hierin meewerken.</p>	<p>Wij maken zoveel mogelijk gebruik van bestaande netwerken en organisaties. Wij sluiten aan bij een beweging van onderop en stimuleren plaatselijke informele netwerken en vrijwilligersinitiatieven en maken gebruik van reeds aanwezige sleutelfiguren.</p>
	<p>Pag. 25 – 4.5 Verwijsindex</p> <p>Hoe ziet een verwijsindex er uit? Wilt u de Cliëntenraad daarover informeren?</p>	<p>Wij zullen een afspraak maken om de cliëntenraad te informeren over de verwijsindex.</p>
	<p>Pag. 30 – 5.3</p> <p>1^e alinea – 3^e regel</p> <p>365 dagen “per week” wijzigen in 365 dagen “per jaar”.</p>	<p>De tekst is aangepast.</p>
	<p>Pag. 31 – 5.4</p> <p>Afspraken maken met zorgaanbieders.</p> <p>De Cliëntenraad ziet graag dat er ook gekeken wordt naar de topsalarissen bij de professionals en zorgaanbieders</p>	<p>De handhaving op de wet Normering Topinkomens (WNT) is belegd bij het ministerie van VWS. Zorgaanbieders zijn verplicht zich aan deze wet te houden. In de overeenkomst met aanbieders is wel opgenomen dat aanbieders zich dienen te houden aan de wetten, waaronder de WNT. Indien de aanbieders zich niet aan de wet houden, dan treden de gemeenten in overleg met de zorgaanbieders.</p>
	<p>Pag. 32 -3^e alinea</p> <p>Wachtlijsten</p>	<p>Wij streven naar zo kort mogelijke doorlooptijden, maar wachttijden zullen nooit te helemaal te voorkomen zijn.</p>

	De Cliëntenraad hoopt dat de “wachlijsten” per 1 januari 2015 verleden tijd zijn.	
	Pag. 32 – laatste alinea In de 4 ^e regel is vermeld zie bijlage “II” dit moet bijlage “1” zijn.	De tekst is aangepast
	Pag. 33 – Samenhang met Wmo enz De Cliëntenraad merkt op dat nu reeds kinderen “uit de boot” vallen, aandacht hiervoor is dringend gewenst.	Dit is juist. Daarom hebben de Friese zorgaanbieders de verantwoordelijkheid genomen om kinderen, gezinnen in nood altijd zorg te geven (Omvormingsplan)
	Pag. 34 – 6.1 6 ^e regel U gelieve “echtgenoot” te wijzigen in “partner”.	De tekst is aangepast.
	Pag. 35 Wat wordt er gedaan met mensen ID, WIW en SW? Worden deze mensen op een wachtlijst geplaatst en worden werkgevers erbij betrokken? Wij hebben zorgen voor mensen die afvloeien, omdat zij een grote afstand van de arbeidsmarkt hebben. Hierdoor wordt het moeilijk aan een nieuwe baan te komen.	Dit is onderdeel van het beleidsplan participatie.
	Pag. 36 – 6.4 Dit dient vanzelfsprekend te zijn, het is een internationaal recht.	Akkoord.
	Pag. 38 – Koersbesluiten Punt 2 Deze regel aan te vullen met “en dienstbaar te zijn”.	Dit betreft een reeds genomen besluit. De tekst wordt niet aangepast.
	Pag. 38 – 3 Speerpunt 2 3 ^e punt Dient te vervallen “ook op school”.	Wij benadrukken hier de relatie tussen de werkwijzen van de gebiedsteams en de aanpak op school.
	Pag. 38 – 4 Dit is het feitelijke uitgangspunt van het geheel.	
	Pag. 43	Indien nodig kan het gebiedsteam een second opinion bij

	Bij de eerste 3 alinea's ontbreekt volgens de Cliëntenraad de mogelijkheid van een "second opinion".	de adviespool aanvragen (zie 4.1)
	Pag. 57 In de 1 ^e regel is vermeld "fit" of "klik" tussen cliënt en hulpverlener. De hulpverlener moet betrokken zijn. Als de klik er niet is dient een andere hulpverlener in te springen.	De hulpverlening dient effectief te zijn. Als dit vraagt om een wisseling van hulpverlener, dan zal dit gebeuren.
	Pag. 59 – Onder aan Bouwstenen 6, 7 en 8 – zie hiervoor het "telraam" op pag. 55.	Uw vraag is ons niet helder. Wij treden hierover graag met u in overleg.
	Pag. 61 - 9 De Cliëntenraad adviseert dat u eens gaat kijken naar het "Maatjesproject" (de "Ondersteungroep") van "Support Friesland" alsmede het "Jongerenteam" van het FSU te Leeuwarden.	Wij nemen uw advies in overweging

Bijlage 1.

Geachte schrijvers/schrijfsters van het conceptbeleidsplan Veerkracht in het Sociaal Domein.

U ontvangt een reactie van het dagelijks bestuur van de **Commissie Integratie Gehandicapten Beleid**, kortweg genoemd **CIG** ([men is vergeten ons in de afkortingslijst, blz. 37 te noemen!!](#)). Wij zijn één van de cliëntenraden van deze gemeente die gevraagd zijn commentaar te geven op het conceptbeleidsplan.

Allereerst willen we stellen via vertegenwoordigers in vergaderingen wél eerder opmerkingen gemaakt te hebben die , naar we hebben gelezen , hier en daar wel zijn verwerkt.

Als zo'n plan dan in z'n geheel gelezen kan worden is er de 'helikopterview' die ons reden geeft toch aandacht te vragen bepaalde punten te **verbeteren/bij te stellen/te verhelderen**.

Voor we daar puntsgewijs uiting aan geven maken we een paar algemene opmerkingen.

- Het staat helder en netjes opgeschreven maar op cruciale punten is het nog lang niet concreet uitvoeringsgericht geschreven. U hebt als schrijvers veel invloed op de totstandkoming van goede verordeningen voor de gemeentelijke WMO. Die zijn/worden gebaseerd op het definitieve beleidsplan en daarom moet het goed!!
- De macht van een adviesraad is klein maar daar waar u suggereert in de stukken en tijdens vergaderingen te luisteren naar ons wilt u de straks gegeven opmerkingen natuurlijk serieus wegen om er voordeel mee te doen.....allemaal ten gunste van de mensen waar dit voor bedoeld is. Die mensen vertegenwoordigen wij en wij zijn het zélf vaak die de steun en begeleiding nodig hebben waar het plan kaders voor stelt.
- De voorzitters van de CIG , het Platform WMO en de WWB hebben in ruggespraak bepaald dat alle drie apart hun commentaar inleveren.
- Hoewel het werkveld van de CIG sterk gericht is op de 'toegankelijkheidsproblematiek' heeft de CIG zich nu geconcentreerd op het totaal vanuit de overtuiging dat beschreven velden cohesie met elkaar hebben. Maar de focus blijft in onze opmerkingen liggen op WMO-zaken. En zélf heel sterk ook punten van 'wonen hoe'?
- We weten het toch? Wat aandacht krijgt groeit!! Dat moet o.i. leiden tot het herschrijven van dit plan. We wachten af of er een definitieve versie wordt gepubliceerd alvorens het als Raadsbesluit zal worden verheven. Met onze tegenspraak willen we meewerken aan samenspraak..... Zonodig inclusief Raadsleden die dit document moeten sanctioneren.

We nodigen u als uit het plan er maar naast te leggen zodat de opmerkingen snel gekoppeld kunnen worden aan wat er geschreven staat. We wapperen per bladzijde door het plan.

11. Blz. 6: 1e en 2e alinea reppen over 'zelfredzaamheid' en 'participatie', als 'evangelie' verkocht maar te lezen als minder geld uitgeven. Onze vraag is: **gaan de deskundigen dit mogelijk teveel als leidmotief hanteren aan de 'keukentafels' en daarmee de hulpvrager met een kluitje in het riet sturen?** Het gezonde en betrokken verstand en hart moet wél tastbaar blijven.
12. Blz. 9 en verder door de hele notitie.....het is in veel vergaderingen met u aangestipt..... de component **toegankelijkheid** als onderdeel van wonen (thuis of elders is ONDERBELICHT. Er is o.i. nergens te merken dat de deskundigen in de gebiedsteams óók die aspecten gaan wegen bij de keukentafels in de gesprekken bij de indicaties.(zie 2.2, 2.3 , 4.1 e.v.) Wij maken ons daar zorgen over en twijfelen aan de onafhankelijkheid van partijen die zgn. onafhankelijke cliëntondersteuning gaan doen. Maatwerk-ondersteuning gaat verder dan het aantrekken van een paar steunkousen.Voor velen is een leefsituatie in hun **woning die echt TOEGANKELIJK is een must.**
13. Blz. 13. Over een **tijdspad van Herindicatie** en hoe en wie dat gaat doen missen we de heldere informatie in het plan. Het mag niet zo zijn dat de Raad dit document vast gaat stellen zonder te weten hoe dit in het uitvoeringstraject zijn beslag gaat krijgen. We hebben vernomen dat dit punt indringend aan de orde is gesteld door het WMO-platform. Misschien gaat dit niet fout lopen maar gerichte beschrijvingen nemen onze reserves weg. Zet in op tijdige en heldere communicatie.
14. Blz. 14. Men praat over informeren bij 3.2. via een EigenKrachtwijzer..... Dan moeten de mensen mogelijk dat via de pc zelf in de gaten houden. Dit lijkt ons niet juist. Dat moet o.i. via **gerichte post** naar de mensen met een hulpvraag. Niet iedereen kan met de computer omgaan en heeft toegang tot internet.
15. Punt 3.2 . De definities zijn o.i. niet helder bij de schrijver(s)Wat is het verschil tussen vrijwilligers en mantelzorgers? Mantelzorger ben je altijd (toujours) en vrijwillig. Respijtzorger, dan doe je zo nu en dan wat voor een ander. Mantelzorg in de sfeer van respijtzorg geeft gegarandeerd 'ongelukken' van als mensen vergeten worden omdat iemand niet is komen opdagen. Zet in op definitiezuiverheid!! Dat is heel erg nodig nu er nieuwe werkvormen, andere verzorgers van e.e.a. gaan opereren.
16. Blz 15, bovenaan; De wetgever heeft geregeld dat er sprake moet zijn van ONAFHANKELIJKE ONDERSTEUNING bij het keukentafelgesprek. Dit moet dus én georganiseerd en op verzoek van de hulpvrager mogelijk zijn. Het moet niet alleen mogelijk zijn dat een mantelzorger bij een gesprek aanwezig is maar ook een door de hulpvrager benaderde **externe raadgever** die bij onmondigheid van de cliënt als coach voor hem/haar kan functioneren. Een lid van een Gebiedsteam zien wij niet als een 'onafhankelijke'. Die opereert in dienst van de gemeente en dat is wat anders.
17. Blz. 15:Punt 3.3 Als het gaat om verstrekken van algemene voorzieningen missen we dáár een concrete beschrijving van de rol die een adviesorgaan al de CIG kan vervullen. We hangen er in dit voorgestelde beleidsstuk een beetje BIJ. Moeten we dan als CIG het sociale domein verlaten en bij het domein wonen ons advieswerk uitvoeren? De INCLUSIE-gedachte (VN-resolutie) is dus niet meegenomen!! We kunnen dus niet bogen op het idee dat deze gemeente de inclusiegedachte al heeft vorm gegeven. Die moet juist worden ingebracht óók in dit plan. We maken de schrijvers er op attent dat vanuit het WMO-platform er ook al op gewezen is dat er acties moeten komen. Beschrijf dat dus beter.

18. Blz. 19. Daar wensen we een aanduiding dat **de partner/familieleden** duidelijk in eerste instantie het vertrouwen krijgen de cliënt als PGB-hulp te mogen ondersteunen. **Niemand anders en beter kan toujours en met invoelen** van de noden hulp bieden als PGB-er. Wat er dreigt in de beleidsvoornemens is dat externe PGB-ers méér vertrouwen gaan krijgen dan mensen uit de incircle. Dat willen mensen niet! Het is o.i. een laakbare gedachte meer gewicht te geven aan een één of ander 'diplomatje' dan aan ervaringsdeskundigheid.
19. Blz. 20. Het is verbazend.....alles moet in de WMO dichterbij de burger..... en als er een probleem moet worden opgelost, zie 3.13 dan schakelen we de op verre afstand opererende **bestuursrechter** in!! **Ons inziens een gotspe**. Wij hebben op dit punt ons laten informeren door een jurist. Bij het zoeken naar een oplossing bij een gerezen probleem is er ten eerste de moeilijke zoektocht hoe men een klacht indient bij een bestuursrechter. Stel je vind de bestuursrechter dan is de praktijk dat men over 2 jaar aan de beurt is voor behandeling.....met de entreekosten die dat gaat vragen. **DIT KAN TOCH NIET DE BEDOELING ZIJN? De gemeente moet een eigen bezwarencie houden.** Juist nú is dat passend en in de geest van decentralisatie van de zorgaanpak! Het kan dan een complexprobleem zijn maar als een belanghebbende bezwaar wenst te maken tegen een besluit dan moet dat gedaan kunnen worden bij een door de gemeente kingestelde onafhankelijke bezwarencommissie. De CIG wenst hier een principieel punt van te maken en zal andere betrokkenen hiervan zonodig verwittigen.
20. Blz. 31, punt 5.4 We wensen helderheid en transparantie omtrent **de salarissen etc.** van aanbieders. In twee vergaderingen heeft onze voorzitter genuanceerd aangegeven wat de intenties van de gemeente zou moeten zijn in aansluiting op wat minister Plasterk in wetgeving vast wil leggen. Naar we weten zijn er in Nederland 4 gemeenten die werkelijk tot nu toe eisen stellen aan bonus- en opkrasregelingen en normen van een salaris. In tegenstelling tot wat aanbieders in vergaderingen 'kraaien' dat we ons hier niet in moeten mengen wensen wij gezegd te hebben het fout, fout fout te vinden dat er niet concreet wordt gekeken naar wat de salarisregelingen zijn bij een inschrijver. Dit conceptplan, wat als beleidsstuk gaat fungeren laat het bij het simpele woord 'de financiering'. Dit vinden wij te slap en onvoldoende. Zo kan een raadslid ook niet een opmerking maken over wat onze gemeente nu eigenlijk vóórstaat. Wij zien in de media dat er lippentaal wordt geslaakt.....maar wat zijn de concrete stappen die gaan leiden tot een salaris van de directeuren van instellingen in aansluiting op het voorgenomen Rijksbeleid? Er kan toch een route van mindering en verandering worden geschetst?

Jullie merken het we hebben in de db-vergadering van de CIG van 2 september er uitvoerig bij stil gestaan. We besloten het bovenstaande onder de aandacht te brengen van de schrijvers (beleidsadviseurs)

Mogen wij van u , na 16 september , een reactie wat het vervolg is voor ons op deze gegeven reactie. Wij zullen daarna laten weten wat we verder van plan zijn te doen als adviescommissie.

Sneek, 6 september 2014

J.de Graaf, voorzitter CIG

A. Lichthart, secretaris CIG

Bijlage 2

WMO-platform adviesraad van de

- ✚ het netwerk van vier lokale raden en het wmo-platform SWF is
- ✚ hét officieel en onafhankelijk adviesorgaan van het gemeente
- ✚ heeft alléén de belangen van de (potentieel) kwetsbare inwoners voor ogen, en
- ✚ is aanspreekbaar als dé *levendige* organisatie van de vraagzijde

Secretariaat:
 Mej. G. Veenstraat 21, 8701 CT Bolsward
 wmoplatformswf@gemeenteswf.nl

AAN het college van burgemeester en wethouders
 van de gemeente Súdwest-Fryslân
 verzonden per mail info@gemeenteswf.nl

betreft reactie op “concept-beleidsplan
 veerkracht in het sociaal domein”

bijlage definitieve reactie

datum 23 september 2014

Geacht college,

In de vergadering van heden van het algemeen bestuur van het wmo-platform SWF is de eerder (15 september jl. in gevolge de door u gestelde uiterste datum voor een reactie: 16.09) aan u gezonden “concept-reactie” besproken. Daarbij is het besprokene in het regulier overleg van het dagelijks bestuur met de wethouders Mw Akkerman en Tolsma, dat op 22 september plaatsvond, betrokken.

Het algemeen bestuur, gehoord de vier lokale raden, heeft het vastgesteld.

Daarbij zijn de navolgende opmerkingen gemaakt:

1. de afspraken gemaakt in genoemd overleg op 22 september over de paragraaf “lokale democratie” en het daaraan gekoppeld voorstel, zijn zeer positief ontvangen door het algemeen bestuur
2. in de discussie is nog eens met nadruk naar voren gekomen dat het onderwerp “onafhankelijke cliëntondersteuning” in het concept-beleidsplan sterk onderbelicht is en om concrete uitwerking vraagt.

U treft hierbij de reeds eerder toegezonden concept-reactie (versie 15.09) in een versie 23.09, waarin slechts enkele taal- en tikfouten zijn daarin veranderd.

Met vriendelijke groet,
 het algemeen bestuur van het wmo-platform SWF,
 Mw M.I. Hogendoorn, secretaris.- EG Gaarlandt, voorzitter.-

WMO-platform adviesraad van de

- het netwerk van vier lokale raden en het wmo-platform SWF is
- hét officieel en onafhankelijk adviesorgaan van het gemeente
- heeft alléén de belangen van de (potentieel) kwetsbare inwoners voor ogen, en
- is aanspreekbaar als dé *levendige* organisatie van de vraagzijde

Secretariaat: Mej. G. Veenstraat 21, 8701 CT Bolsward wmoplatformswf@gemeenteswf.nl

reactie op het concept-beleidsplan “Veerkracht in het Sociaal Domein” (versie 23.09’14)

inleiding

Na een reeks van nota’s, deelnotities, uitvoeringsbesluiten en voorbereidingsmaatregelen ligt nu het door in de wmo-2015 voorgeschreven voorlopig sluitstuk “beleidsplan” ter besluitvorming in de novemberraadvergadering as. voor.

Daarna kan de uitvoering van de drie decentralisaties (de vierde: passend onderwijs, krijgt in dit plan ook enige aandacht) van start. Niet niks: het gaat om het inzetten van € 33.000.000,00 méér geld, binnen het “sociaal domein” waar al zo’n € 94.000.000,00 op de rol staat.

Te samen: budgetrecht van de raad, ruim de helft van de gemeentebegroting en vooral... over zaken die de inwoners direct betreffen.

In deze concept-reactie wordt allereerst, onder de kop **lokale democratie**, relatief uitvoerig stilgestaan bij de organisatie van de besluitvorming in de lokale democratie over de beleidskaders en de democratische controle op de uitvoering met directe effecten op de inwoners van onze gemeente.

Het dagelijks bestuur van het wmo-platform steekt zijn nek uit, door een voorzet te geven tot organisatie van --adviesfunctie, --lokale betrokkenheid, --gebiedsgericht (samen)werken, --collegebeleid en --betrokkenheid, informatie en controletaak van de gemeenteraad.

Nadrukkelijk zei opgemerkt dat het gaat om een voorzet van het dagelijks bestuur, daartoe uitgelokt door de beslispunten 5 en 6 van het concept-beleidsplan.

Die voorzet wil niet meer zijn dan een start van een discussie: --lokale wmo-raden, --algemeen bestuur, --cliëntenraad wwb, --cig, --regulier overleg met betrokken wethouders, --college en, naar wij hopen, --de gemeenteraad.

Vooreerst zal op 23 september 2014 in het algemeen bestuur van het wmo-platform gesproken worden over deze voorzet. Dít vergadering maakt dan ook uit of dit onderdeel “lokale democratie” deel uitmaakt van de officiële reactie op het concept-beleidsplan.

Daarna wordt in algemene termen ingegaan op de onderwerpen: --onafhankelijke cliëntondersteuning, --samenhang “beleidsplan<>bestuurlijk aanbesteden<>collegebesluiten, --van klachten tot ombudsfunctie, --topinkomens, cao’s en flexwerk, --privacy-beleid, --monitoring & evaluatie, --paginagewijze o.a. redactionele opmerkingen en de --beleidsnota participatiewet.

In deze reactie zitten bijdragen van de lokale wmo-raad(voorheen) Sneek en vh Nijefurd, alsmede van meerdere leden uit ons netwerk, verwerkt.

lokale democratie

Tijdens het VNG-congres van 2012 sprak onze burgemeester over de herindelingservaringen in ZuidWest Fryslân. Met de vorming van de gemeente Súdwest-Fryslân werd een *schaalsprong naar boven gemaakt* maar die vereist een *verdiepingsslag naar de inwoner*.

Veel van hetgeen de burgemeester, o.a. in een filmpje over onze nieuwe gemeente, daarover heeft gesteld is terug te vinden in het collegeakkoord 2014-2018. Gebiedsteams, clusterprogramma’s en –begroting en de organisatie van de betrokkenheid van de inwoners per cluster.

Tijdens het VNG-congres van 2014 ging de directeur van het Sociaal Cultureel Planbureau, de heer Putters, in op de grote decentralisatie-operatie die nu gaande is. In het essay “tussen verzorgingsstaat en participatiemaatschappij” heeft hij het over een “institutionele agenda”:

Dat brengt me bij de institutionele agenda. De verzorgingsstad veronderstelt een sterke lokale democratie. Verschillen tussen gemeenten zijn op zichzelf niet het probleem, zolang ze maar democratisch gelegitimeerd zijn en burgers invloed hebben kunnen uitoefenen op de verdeling van middelen. Zolang er maar goed geëquipeerde gemeenteraden zijn die normen stellen en daarop controleren. Zolang er maar mogelijkheden zijn, bijvoorbeeld via coöperaties in de buurt of de wijk om invloed op je eigen woon- en leefsituatie te hebben. Zolang er maar een sterke lokale en regionale pers bestaat die hier onafhankelijk en deskundig over bericht en een echte luis in de pels van de beslissers kan zijn. Daar liggen mijn zorgen. De lokale democratie werkt niet optimaal, de lokale pers is soms geheel afwezig. Checks en balances zijn niet een aardig fenomeen als het zo eens uitkomt, maar een levensader voor de democratie. Een stevige democratiseringsagenda is nodig. Dat is niet alleen een lokaal, maar een groot nationaal belang.

In het beleidsplan wordt op p.4 aangeduid wáár de gemeenteraad in november over kan beslissen:

1. voor wmo-maatwerkvoorzieningen gaan we een eigen bijdrage vragen
 2. er komt een 2D-brede PGB-regeling
 3. Empatec/GR Fryslân aanwijzen als uitvoerder beschut werken (meerdere gemeenten)
 4. jeugdzorg regelen we provinciaal-breed
- 5/6 op de adviesraden-structuur komen we later terug.

Meer niet.

Want dat ligt al vast in de voorgaande kaderstellende nota's.

Want dat ligt al vast in het besluit van de raad over: --provinciaal-brede gemeentelijke samenwerking, --de samenwerking SWF/Littenseradiel met DFM.

Een paar besluiten “ingepakt” in 64 bladzijden van het beleidsplan en honderden voorafgaande bladzijden over visieontwikkeling en kaderstelling. Zo gaat dat.

Daar stelt hoogleraar Elzinga vraagtekens bij.

In zijn column in BB van 15 augustus jl. doet hij een beroep op de gemeenteraden écht werk te maken van de nieuwe middelen en bevoegdheden binnen het sociaal domein.

Zijn column eindigt met een aantal hartekreten, noem het aanbevelingen aan de gemeenteraden:

- gebruik het budgetrecht van de raad om stevig te sturen
- neem als raad het initiatief om heldere en duidelijke plannen te maken
- stuur de wethouder naar de regio met duidelijke opdrachten en instructies
- neem geen genoegen met bestuurlijke verhalen dat de beslissingen al zijn genomen

- overleg met collega-raadsleden uit de buur-gemeenten
- zoek als raad draagvlak in de lokale gemeenschap voor beleidskeuzes
- ga niet akkoord met de stellingname van het college dat de raad nauwelijks bevoegdheden heeft
-ten langten leste moet de raad altijd de begroting goedkeuren, óók op het punt van de decentralisaties.

“een schaalsprong naar boven vereist een verdiepingsslag naar de inwoner”

De schaalsprong is gemaakt. Het is de ervaring van het wmo-platform SWF dat de schaalsprong in deze paar jaar enorme verschillen heeft uitgemaakt. Met name op het gebied van de ambtelijke ondersteuning heeft een adviesraad als de onze ervaren dat sprake is van geworden van vergroting van de ambtelijke capaciteit: -kwalitatief hoogwaardig, -heel hardwerkend en -óók op de adviesraden gefocuste aandacht. Wij hebben ervaren dat de bestuurlijke aandacht voor onze adviesraad geleid heeft tot een nuttig regulier overleg.

Dit alles heeft geresulteerd in een zeer groot aantal adviezen, aanbevelingen en reacties. Gevraagd en in toenemende mate ook ongevraagd. Hoewel op al deze stukken vaak geen antwoord is ontvangen, heeft ons platform toch de indruk een bijdrage te hebben kunnen leveren aan de beleidsvoorbereiding van de vernieuwingen in het sociaal domein.

Dat geldt ook voor de gemeenteraad waar wij hebben ervaren dat een luisterend oor aan onze adviezen is gegeven.

Zonder aan deze direct hierboven genoemde positieve ervaringen iets áf te willen doen; willen wij het college én de gemeenteraad in het verlengde van de hartekreten van Elzinga een “aanbeveling” meegeven die de stand van zaken nu ook eens van een ándere kant belicht.

Daarbij gaan wij minder in op de nostalgische wens van Elzinga tot restauratie van het Thorbeckiaans adagium van een “gemeente als gesloten huishouding”maar meer van de wens de “verdiepingsslag naar de burger” organisatorisch vorm te geven: een institutionele agenda.

aanbeveling: organiseer het vereiste “verdiepingsslag naar de inwoner”

Vier jaar hebben wij als adviesraad schriftelijk en mondeling vanuit onze expertise, veelal gebaseerd op ervaringsdeskundigheid, gereageerd op beleidsstukken. Stukken waarin met woorden beelden worden opgeroepen over --eigen kracht, --mei inoar, --gemeenschapszin, --de schouders eronder, --sámen verantwoordelijk!

Steeds was daar de schaduw van de rijksbezuinigingen in te herkennen; maar de toon over de taakstelling was er één van optimisme, ertegenaan, lossen we sámen op.

In het nu voorliggend beleidsplan wordt die toon opnieuw gebezigd.

Het plan straalt uit dat oplossingen gevonden móéten worden. Maatwerk als vertrekpunt. Niemand zonder de noodzakelijke zorg als garantie.

Ons platform vraagt zich af of die garantie en dat vertrekpunt wel stand kan houden.

Er zal wél sprake worden van nadrukkelijke vermindering van voorzieningen en verstrekkingen.

Het zal wél zo zijn dat aanvragen (langs een lange weg van afwijzing) zullen leiden tot teleurstelling bij de cliënt en haar of zijn omgeving.

Die gevallen zullen heel concreet boven tafel komen: als “incident” of als “algemeen gegeven voor hele groepen” in de beleidsmatig zo vaak beleden noodzaak van “monitoring” “evaluatie” en “zelfreflectie” in de komende jaren.

Bij de werkers, bij de ingekochte diensten en producten en bij college en raad.

Maar ook bij het “aanspreekpunt van de levendige georganiseerde vraagzijde” zoals onze adviesraad dat in het vaandel heeft staan.

De gemeentelijke voorbereiding van deze hele decentralisatie-operatie heeft in de afgelopen jaren geleid tot een geheel nieuw gemeentelijk jargon. Een nieuwe ambtelijke organisatie en –oriëntatie. Nieuwe lijnen naar nieuwe “leveranciers” en producten.

Het project “bestuurlijk aanbesteden” is daar een voorbeeld van.

In al die ervaringen die ook ons platform de laatste jaren met de beleidsvoorbereiding heeft gehad (positief, meedenken, invloed uitoefenen, doelstellingen definiëren) ontstaat echter ook het beeld van een nieuwe ons-kent-ons technocratie: nieuwe uitvoerende professionals die op basis van nieuwe wel-geformuleerde doelstellingen hard werken aan een nieuwe werkelijkheid van zorgverlening en voorzieningenverstrekking: slim, innovatief en goedkoper.

Elzinga beveelt in feite aan dat de raad zich hiervan bewust dient te zijn.

Opdat de raad draagvlak zal zoeken voor de gemaakte beleidskeuzen.

Daarvoor is “een verdiepingsslag naar de burger” een absoluut vereiste.

Daarvoor is de organisatie van de vraagzijde eveneens een absoluut vereiste.

Die organisatie vraagt om de grootst mogelijke aandacht en kán daarmee een partner in de uitvoering blijken te zijn.

Een goed georganiseerde vraagzijde, aanspreekbaar en met alléén de belangen van de (potentieel)kwetsbare inwoners voor ogen komt niet uit-de-lucht-vallen.

De ervaring van de laatste twee jaar “beleidsvoorbereiding” heeft geleerd dat de structuur van ons wmo-platform SWF: vier lokale raden + deskundigen, een goede vertaling kan zijn van de vereiste “*verdiepingsslag naar de burger*”. Een kleine honderd betrokken inwoners hebben met het beleid meegedacht vanuit de “haarvaten van de gemeente: van Arum tot Starum”.

De verdiepingsslag vraagt in tijden van de uitvoering om méér.
Een *georganiseerde* vraagzijde náást het uitvoerend gebiedsteam.
Aanspreekbaar en *onafhankelijk*.

Geen nieuwe organisatie, geen exclusieve organisatie, maar een kristallisatiepunt van betrokken inwoners in het cluster/gebied dat zich beschikbaar toont en onafhankelijk aanspreekbaar is.

Belangenbehartiging vanuit een onafhankelijke- en algemene organisatie.

Met dit voorstel (voorzet) wordt ingespeeld op het voornemen (p.12) in het concept-beleidsplan waar over cliëntondersteuning wordt gesteld “Wij willen deze activiteiten en aanbieders van cliëntondersteuning zoveel mogelijk in samenhang verbinden en tot een logisch geheel brengen en *regievoeren op samenwerking*. Daarbij is het belangrijk te behouden wat goed is en aan te vullen waar verbetering mogelijk en wenselijk is.”.

Nadrukkelijk wordt hierbij opgemerkt dat de lokale raden op geen wijze de bestaande verenigingen, stichtingen en initiatieven voor mantelzorg, cliëntenparticipatie, ouderenactiviteiten voor de voeten willen lopen.

Voor die groeperingen kán het netwerk van platform en lokale raden wel een verzamelpunt blijken te worden voor klachten, signalen en zaken-die-goed-gaan.

Wij stellen voor dat sprake wordt van:

- zes lokale raden voor de gebieden waarin de GT's werkzaam zullen zijn
- verbreding van het platform met deskundigen uit de “wereld van” --de mantelzorg, --de cliëntenraden, --jeugd, --verslavingszorg
- een te ontwikkelen uitgeschreven relatie tussen GT en lokale raad, waarin onderwerpen als:
 - onafhankelijke cliëntondersteuning
 - organisatie van, en verwijzing naar het voorliggend veld
 - voorlichtings- en communicatietrajecten
 - protocollen inzake –privacybeleid en –klachtenbehandeling
 - verwijzing naar sleutelpersonen in dorpen en buurten
 - relatie met buurtorganisaties en plaatselijk belangen aan de orde (kunnen) zijn.
- (het dagelijks bestuur van) het platform zal zich richten op de bundeling van de ervaringen en aanbevelingen van de lokale raden en de vertaling van ervaringen uit de uitvoeringspraktijk naar college en raad.

Het platform etaleert met deze ambitie een instrument te willen zijn voor een “verdiepingsslag naar de burger”. Naast adviesorgaan van het gemeentebestuur zullen (leden van) de lokale raden en het platform ook onafhankelijk aanspreekbaar zijn voor de raad(scommissieleden).

voorstel: indien in de komende maand de lokale raden, het algemeen bestuur, de betrokken wethouders, cliëntenraad wwb en cig kunnen instemmen met de gedachte “deze voorzet nader te onderzoeken op mogelijkheden/onmogelijkheden, veranderingen en verbeteringen” dan houdt dit in

- dat een onderzoeksbudget beschikbaar moet komen om de discussie (professioneel) handen-en-voeten te geven
- op dit stuit gemeente en adviesraden in communicatiebeleid sámen optrekken, o.a. bij het werven van leden en het resp. faciliteren&ínzetten van voorlichtingsmateriaal en -bijeenkomsten.

Beslispunt 5 en 6 van het beleidsplan, zou met dit voorstel door de gemeenteraad kunnen worden aangevuld.

onafhankelijke cliëntondersteuning

Eén en ander maal heeft het platform erop gewezen dat de wmo-2015 in art 2.2.4 stelt:

“Het college draagt er in ieder geval zorg voor dat voor ingezetenen:

1. beschikbaar cliëntondersteuning beschikbaar is en
2. op elk moment van de dag telefonisch of elektronisch, anoniem een luisterend en advies is”.

In het beleidsplan (3.9 p.18) wordt op dit onderwerp ingegaan. Maar op geen wijze invulling gegeven aan deze zorgplicht: -het staat de gemeente vrij collectieve vormen...in te zetten; --de gemeente bepaalt zelf hoe e.e.a. eruit ziet.

In ons schrijven+aanbevelingen inzake “herindicaties HH” van 8 juli hebben wij daar nog eens apart op gewezen:

aanbeveling 4

Cliëntondersteuning is van het grootste belang. Nog onvoldoende kan in de reeks van beleidsvoornemens zoals door de gemeenteraad is vastgesteld (welzijn&zorg / visiedocument / koers / sturing etc. ..) worden gevonden op welke wijze de gemeente dit thema in de uitvoering wil faciliteren.

Niet voor niets is een belangrijk deel van de discussie en amenderingen van de nieuwe wmo tijdens de parlementaire behandeling op dít thema gericht geweest.

Onafhankelijke ondersteuning is bepalend voor het succes van de keukentafelgesprekken. De “eigen kracht” zal -zo wordt verondersteld- juist ook door een goede ondersteuning worden gestimuleerd.

Inschakeling van de lokale raden bij dit thema ligt, naar de mening van de werkgroep, voor de hand. Daarover ware op korte termijn nader te overleggen met het wmo-platform.

De enige uitwerking van e.e.a. is gevat in de brief over herindicaties die eind augustus is uitgegaan naar cliënten, waarin staat: “wij adviseren u om iemand uit uw omgeving te vragen om bij dit gesprek aanwezig te zijn. Want twee horen meer dan één.”. Als dát de uitvoering van deze zorgplicht is, dan is die onder de maat.

In de gebiedsteams zijn medewerkers van MEE opgenomen. Ervaren in het geven van onafhankelijke cliëntondersteuning. De vraag laat zich echter stellen of een teamlid, o.l.v. een teamleider wel als “onafhankelijk” kan worden aangemerkt. Daar doet geen “professionele autonomie” of “beroepscode” (p.18) iets aan af.

Ons is nergens gebleken dat Sensor, instelling als bedoeld onder 2.- van het wetsartikel betrokken wordt voor deze ondersteuningsdiensten (€ 30,00 per inwoner 's jaars). Op p. 30 wordt gesteld “over dit onderwerp worden landelijk afspraken gemaakt”...wanneer en hoe, en vooral: hoe wordt hierover met de cliënt en de georganiseerde vraagzijde in SWF gecommuniceerd.

zin op p.14: “door middel van een ondersteuningspakket willen wij vrijwilligers en mantelzorg meer in positie brengen” is dan wel bezwangerd van goede voornemens maar vraagt op korte termijn om concrete uitwerking.

Wel hebben wij concrete signalen ontvangen over het gebrek aan cliëntondersteuning.

De praktijk wijst uit dat zeker bij de keuze voor een pgb (p. 17) sprake moet zijn van cliëntondersteuning en begeleiding bij de verdere gang van zaken.

Wij menen dat over dit onderwerp op zeer korte termijn gesproken dient te worden. Onafhankelijke cliëntondersteuning dient te zijn gewaarborgd.

Daarvoor zal op enigerlei wijze een “organisatie”(ondersteuningspakket?) moeten plaatsvinden. Een organisatie die de beschikking over een budget heeft.

In de 4de en 5de overlegtafel “inkoop” (zie site bestuurlijk aanbesteden) is bijzondere aandacht, juist ook van de zijde van de aanbieders, hiervoor gevraagd.

Niet de mededeling van de GT-medewerker, dan wel de mogelijkheden van een aanbieder staat centraal, maar de zorgvraag van de cliënt.

Wij stellen voor dat voor de “evaluatie herindicaties HH” zoals door het college bij besluit van 19 augustus al in december as. is voorzien; nú reeds een evaluatieplan wordt opgesteld waaraan de uitkomsten kunnen worden getoetst: juist ook op dit punt. (cf. ons schrijven van 11 september aan het college)

samenhang concept-beleidsplan<>proces van bestuurlijk aanbesteden<>collegebesluiten

Wij constateren dat in het proces van bestuurlijk aanbesteden toegewerkt wordt naar de overeenkomsten die in lijn zijn met de doelen (participatie/zelfredzaamheid), het vertrekpunt (eigen kracht van de inwoners) en het streven naar innovatie (ontschotting/vereenvoudiging administratie/samenwerking) zoals in het concept-beleidsplan zijn omschreven.

In feite komt dit neer op de wens dat het resultaat van de maatwerkondersteuning van de cliënt het product en de prijs zal uitmaken van de aanbieder(s).

In ons schrijven van 11 september over het collegebesluit “herindicaties” hebben wij erop gewezen dat dit besluit nu juist contrair is aan dat “resultaat” denken, door één activiteit te schrappen uit wat een integraal aanbod zou moeten zijn.

In dit verband (vereenvoudiging administratie) wijzen wij ook op aanbeveling 6 in onze brief van 8 juli:

Flexibiliteit, “juridische fouten-kunnen-maken”, dienen het succesvol opereren rond het centrale thema “maatwerk” méér dan dichtgetimmerde (ambtelijk juridische-)kaders.

In de bespreknotitie wordt de “juridische afdeling” meer dan eens genoemd. Voor zover de werkgroep dat kan inschatten zal inderdaad sprake kunnen worden van “claims / bezwaren / procedures”. De werkgroep beveelt nadrukkelijk aan de vrees daarvoor niet leidend/het kompas te laten zijn voor lerende uitvoeringspraktijk waarbij de zorg voor de (potentieel-) kwetsbare inwoner centraal staat.

~~Wij stellen vast dat op deze, en de andere 5 aanbevelingen, die wij bij brief van 8 juli aan het college zonden, nog geen antwoord is gegeven. Intussen (overleg met de wethouders d.d. 22 september) is de adviesaanvraag HH door het college íngetrokken. Afsproken is dat wel op de aanbevelingen 3 t/m 6 nog apart antwoord zal worden ontvangen.~~

van klachtenrecht tot ombudsfunctie

Wij kunnen ons vooralsnog vinden in de algemene terminologie waarin over dit onderwerp in het concept-beleidsplan wordt gerept (o.a. p.21).

Waar echter staat dat de gemeente SWF een centrale klachtenregeling/klachtencoördinator heeft, riekt dit naar de “de slager keurt zijn eigen vlees”. En vraagt dit om vernieuwing. Klacht en kwaliteit liggen dicht bij elkaar (p.19 ad 3.11).

Het onderwerp betreft een continuüm van verschillende oorzaken en gevolg: --al dan niet geuite ontevredenheid, --een signaal naar derden, --meerdere signalen, --een klacht...en deszelfs áfhandeling, --optelsom van signalen en klachten die tot wijziging van beleid aanleiding geven, --institutionalisering van e.e.a.: ombudsfunctie.

Het onderwerp betreft wettelijk vereisten, juridische interpretaties, communicatie-beleid en beïnvloeding van beleid en uitvoering. Elke instelling, beroepsgroep, aanbieder kent daarvoor zijn eigen regels en gebruiken. In de overlegtafel “inkoop” is dan ook gesteld: behoud het goede, ga uit van het bestaande...maar werk aan een inventarisatie en mogelijkheden tot stroomlijning en verbetering op termijn.

In dit gremium is tevens gesproken over de vraag: wanneer sla je een beschikking. Kan het ondersteuningsplan als zodanig dienen? Immers een beschikking kan leiden tot een voor alle betrokkenen “lijdensweg” zoals op p. 20 ad 3.13 is beschreven.

Wij stellen het college dan ook voor hierover een werkgroep in te stellen om tot die inventarisatie te komen.

Die werkgroep kan zich dan ook buigen over de vraag op welke wijze een ombudsfunctie “sociaal domein” vorm en inhoud zou kunnen krijgen. Naar wij begrijpen is in de provinciale discussie over de afbouw van steunfuncties in dit kader gedacht aan de deskundigheid bij FSU en Zorgbelang. Een gedachte die wij kunnen volgen.

topinkomens, hanteren bestaande cao, flexwerk

De drie betrokken adviesorganen zonden hierover een brief aan het college d.d. 17 juli. Een advies over e.e.a. werd uitgebracht d.d. 21 augustus. Van de zijde van het college is ten tijde van het schrijven van deze concept-reactie nog geen antwoord binnengekomen.

Wel is het gemeentebestuur accoord gegaan met het opnemen van de “wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector” in de deelovereenkomsten (zie nota van inlichtingen ad 2 september).

Wij benadrukken dat de vraagstelling in de brief van 17 juli niet alleen de “topinkomens” betreft, maar ook het behoud van vigerende cao’s en rechtsposities (waaronder het minimumloon).

In het kader van het concept-beleidsplan is e.e.a. van belang omdat dit onzes inziens deel dient uit te maken van paragraaf 5.4 (p.31) “afspraken gemeente< >professionals&zorgaanbieders”.

privacybeleid

Ook hierover werd door het platform een advies van het bureau Robbe gevraagd en ontvangen.

Een standpunt van het college is hierop nog niet ontvangen.

In het concept-beleidsplan wordt in algemene termen over e.e.a. gerept “we regelen een zogenoemd privacy-protocol”, maar (p.21 en 22) wordt nog veel afhankelijk gesteld van een VNG-traject.

In de deelovereenkomsten, zo is besloten, zal het gestelde in het advies van bureau Robbe worden overgenomen (zie nota van inlichtingen 16 september). Krantenberichten (o.a. NRC 16.08) en de nederlandse autoriteit op dit gebied hebben aanbevelingen gedaan en waarschuwingen geuit. De daarin genoemde maatregel van de gemeenten Utrecht, Tilburg en Eindhoven, te weten “algemene zwijgplicht” lijkt ons een hanteerbare management-tool voor de korte termijn.

monitoring, evaluaties, cliënt-tevredenheidsonderzoek, cliëntervaringsonderzoek, tussentijdse rapportages

In het concept-beleidsplan wordt hiervan bij bijna elk onderwerp gewag van gemaakt.

Terecht. Het gaat om een nieuwe uitvoering van een nieuwe taak met nieuwe partners richting vernieuwing van voorzieningen.

Dat vraagt om dergelijke activiteiten.

Wij missen echter een overzicht van die activiteiten, een plan/strategie waarbinnen die activiteiten plaatsvinden en een beschrijving van een “compatible” methodiek van uitvoering.

Daarzonder kan dit leiden tot een veelheid van rapportages, berichten en conclusies die niet in lijn met elkaar zijn en niet bijdragen aan een samenhangende controle op het (uit)gevoerd beleid en dus het gevaar in zich houden elk voor zich “een eigen waarheid” te verkondigen die zonder samenhangende context juist géén waarde vertegenwoordigen.

Wij bevelen aan álle activiteiten op een rij te zetten, daar doel en context aan te verbinden en de activiteiten aan de hand van inventarisatie ook te plaatsen in een tijdpad dat hanteerbaar is voor adviesorganen, belangengroeperingen en controlerende organen.

paginagewijze (o.a. redactionele-) opmerkingen

p.6 transformatieopgave: wonen

Gerept wordt over de grote opgave om ervoor te zorgen dat “op termijn minder zware zorg nodig is”.

Zo’n “transformatie duurt een paar jaar”. Het “vraagt iets anders van gezin, gemeentelijk organisatie, maatschappelijke partners, zorgaanbieders en onderwijs”.

Het wmo-platform heeft middels vier brieven, vanaf 25 maart tot 16 juni, de gemeente gewezen op de urgentie van een zeer grote taakstelling: langer thuis wonen = beschikbaarheid (betaalbare-) woningen.

Een werkgroep van deskundigen heeft hard gewerkt aan een nota van aanbevelingen (16 juni).

Het algemeen bestuur heeft nóg eens aangedrongen op de urgentie van de problematiek en om een gesprek gevraagd.

~~Tot op dit moment (de laatste dag dat een reactie/zienswijze op het concept-beleidsplan kan worden ingediend) is daarop geen reactie van de zijde van het college gekomen.~~ Intussen, overleg wethouders d.d. 22 september, is toegezegd dat op korte termijn op de brieven en de nota van aanbevelingen zal worden geageerd door het college.

Wij menen dan ook dat in dit beleidsplan onvoldoende aandacht wordt geschonken aan de *basisvoorziening in het voorliggend veld: beschikbare betaalbare woonruimte=langer thuis wonen*.

De opmerkingen daarover in de reactie van het CIG op het concept-beleidsplan onderschrijven wij. Dat betreft ook de roep om deskundige cliëntondersteuning bij het “toegankelijk maken” van bestaande woonruimte.

regie

In het concept beleidsplan is geen sprake van “terminologische discipline” als het gaat om het begrip “regie”: p.7 –één huishouden, één plan, één ondersteuner --één huishouden, één plan, één regisseur; p.21 één huishouden, één plan, één aanpak; p.24 “de wijkverpleegkundige nieuwe stijl (met regietaak)”. En daarnaast wordt gesteld dat “eigen kracht” “zelfredzaamheid” als vertrekpunt de “regie over het eigen leven” betreft.

Met deze redactionele observatie willen wij niet muggezipten.

Wij menen dat het ondersteuningsplan er één is van zorgvrager en GT/aanbieder te samen. Dat plan vormt het kader waarbinnen de regie wordt uitgevoerd: door cliënt en aanbieder te samen.

p.12

De gemeente Littenseradiel is een *sterke* gemeente, staat geschreven.

Wij menen dat een dergelijke kwalificatie niet past in een beleidsplan dat zich bezighoudt met zorg voor de (potentieel)zwakke inwoners. Zwak door omstandigheden buiten de persoon zelf liggend.

p.13

De laatste zin op deze bladzijde roept de vraag op: en als de cliënt niet instemt met het nieuwe voorstel...wat gebeurt er dan?

p.15

Hier wordt de term “co-creatie” gebezigd. Daar “hangen” wij de navolgende opmerking aan op.

Bij amendement is het “*right to challenge*”-principe door het parlement omarmd. Kortweg betekent dit dat burgerinitiatieven zich kunnen mengen in gesprek tussen aanbieders<>gemeente. Ook waar

het gaat om inkoop/contracten. Wij zien dit begrip niet terug in het beleidsplan en vernamen dat dit gegeven ook niet in de verordening zal zijn opgenomen...opnieuw “in afwachting van een AmvB en uitwerking door VNG”.

Een gemiste kans onzes inziens.

Immers: met het succesvol (voorgedragen voor de provinciale prijs 2015 “de Duim”) project Waldrikhiem is in Workum sprake van zo’n burgerinitiatief, wordt sprake van een aflopende financiële bijdrage van één der zorginstellingen en dus van een verzoek om ondersteuning in de nabije toekomst.

Wij adviseren nog eens goed te bezien of deze kamerbrede wens tot het langs deze weg expliciet maken van mogelijkheden voor burgerinitiatieven/coöperaties niet in dit beleidsplan en de verordening zou moeten worden opgenomen.

p.15

ad 3.4 o.i. zijn hier de recente besluiten over aanbevelingen in de nota “lokaal gezondheidsbeleid” ten onrechte niet vermeld.

De vraag is gesteld “hoe passen de dorpscoördinatoren deze extra werkzaam in in hun huidige drukke werkzaamheden”.

Ad 3.5: onvoldoende duidelijk wordt wat met “meldpunt” en “veiligheidshuis” wordt bedoeld.

p.17

Hier lijkt het alsof je bent uitgesloten van zorg als je ouder bent dan 100 jaar, of heeft dit van doen met het gestelde op p.30 dat het college uitgaat van 365 dagen in een week?

p.22

Communicatie.

Dit onderwerp hebben wij aangekaart in tenminste vier (on)gevraagde adviezen en heeft in een viertal “regulier overleg met de wethouder” centraal gestaan.

Voornemens zijn uitgesproken, “sámen optrekken in dit traject” was een uitgangspunt.

Incidenteel (05.11’13 en medio juli jl.) heeft ambtelijk overleg plaatsgevonden.

Wij zien geen resultaat.

Wij worden nu geïnformeerd dat sprake zal zijn van een “voorlichtingsbombardement” in de herfst van dit jaar. Ontmoetingen van GT’s met kerken, ouderenbonden, ons netwerk en plaatselijk belangen staan op de rol. Dat is ook het geval rond cluster-programma’s en –begrotingen van het college.

Wij adviseren met klem dat “lijn” wordt gebracht in hetgeen de inwoners kennelijk zal worden voorgeschoteld.

De zeer kortaffe- en negatieve teneur in deze paragraaf is gestoeld op teleurstelling over het resultaat van 1 ½ jaar gemaakte afspraken: nihil.

p.23

Gebied 3 beslaat een grote oppervlakte, met veel dorpen en steden met hun eigen identiteit. Is dit gebied als werkgebied niet té groot?

stapeling kosten

In de reacties van de lokale raden komt unaniem naar voren dat er zorgen zijn over de stapeling van “kleine eigen bijdragen” voor de cliënt.

Toeslagen, bijzondere bijstand en differentiatie van eigen bijdrage naar inkomen worden genoemd.

Wij wijzen nog eens op onze **aanbeveling 2** uit de brief van 8 juli:

De verzilveringsstrategie van de gemeente mag niet uitwerken tot een stapeling van “kleine eigen bijdragen” voor algemene voorzieningen die de beurs van de zorgdrager te boven gaat. Over een bijdragesysteem ter oplossing van dit te verwachten probleem dient vroegtijdig te worden nagedacht.

eigen kracht / stapeling kosten

De werkgroep heeft in de discussies open gestaan voor de mogelijkheid om “HH1 tot 3 uur” áf te schaffen dan wel ánders in te vullen. Waar dat mogelijk is. Waar het gewenste maatwerk niet juist daarom vraagt. En waar, nou net in díe omgeving geen algemene voorziening kan worden aangesproken.

De werkgroep is van mening dat in de komende jaren op veel terreinen initiatieven zullen ontstaan waarbij allerlei “lichte voorzieningen (uit het ciz protocol: p.20)” op diverse- nieuwe- en creatieve manieren kunnen worden ingevuld.

Veelal zal daarbij echter sprake zijn van een kleine eigen bijdrage. Stapeling van die “kleine eigen bijdrage” voor diensten uit de (informele-)markt zal zich voordoen.

Zo’n stapeling kan de financiële eigen kracht te boven gaan. Boodschappendienst € 5,00; was 2xper week= € 136 per maand; maaltijdverzorging; groot tuinonderhoud; ziekenhuisbezoek; klusjes..

Zeker nu sprake wordt van herindicaties en een nieuwe wijze van toegeleiding via de GT’s is duidelijkheid over “wat het kost” voor de cliënt een terechte vraag.

Vanuit de lokale raad Sneek kregen wij onderstaande bijdrage inzake de beleidsnota participatiewet.

Beleidsnota Participatiewet

Kostendelersnorm en verlagingen

- Hoewel dit onderdeel geen lokaal en/of (sub)regionaal beleid toelaat, staan hierin voldoende zorgpunten op basis waarvan participatie eerder ver weg dan dichtbij lijkt.

Zorg is er met name t.a.v. het volledig wegvallen van de alleenstaande oudernorm, wat over het algemeen een terugval van 267 euro per maand zal betekenen. Voor een laag inkomen sowieso een onevenredige inkomensval, mede gezien de verwachting dat dit onvoldoende zal worden gecompenseerd door de alleenstaande ouderkop als toevoeging op het kindgebonden budget.

Individuele inkomstenstoeslag

- In het kader van het voldoen aan de criteria “langdurig” en “laag” inkomen, gekoppeld aan zelfredzaamheid, wil de WMO-adviesraad Sneek haar zorg kenbaar maken voor de werkenden van 50 tot 67 jaar die hun baan verliezen en een sterk verminderde kans hebben op werk. De zelfredzaamheid is er, maar de mogelijkheden op de arbeidsmarkt zijn beperkt. Zij hebben een verhoogde kans om weg te zakken in het moeras, dat we de onderkant van de samenleving plagen te noemen.
- Ook een punt van aandacht en zorg voor de alleenstaande, die wel heel erg achteruit gaat met een toeslag van 40% van 70% van het wettelijk minimumloon.

Individuele bijzondere bijstand

- De WMO-adviesraad Sneek pleit voor het optrekken van de inkomensnorm naar 120 of 125%.
Werkenden met een laag inkomen kunnen dan in voorkomende gevallen ook van de individuele bijzondere bijstand gebruik maken, hetgeen zowel de toeleiding naar arbeid als het arbeidsethos voor mensen met een laag inkomen zal bevorderen.

Cliëntenparticipatie

- De toegezegde aangepaste versie wordt afgewacht.

Met vriendelijke groet,

het algemeen bestuur van het
wmo-platform Súdwest-Fryslân

